

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Μετά την "ήττα" της αριστεράς και την επικράτηση του καπιταλισμού και της νέας τάξης πραγμάτων, πιστεύουμε πως θα πρέπει ν'αλλάξει το παλιό καλό σύνθημα... Από'δω και πέρα, ας φωνάζουμε, λοιπόν,

Θ Α Ν Α Τ Ο Σ   Σ Τ' Α Φ Ε Ν Τ Ι Κ Α
Δ Ε Ξ Ι Α   ΚΑΙ   Δ Ε Ξ Ι Α !!!

ΑΘΗΝΑ, 1 ΜΑΗ 1994 - τεύχος 90

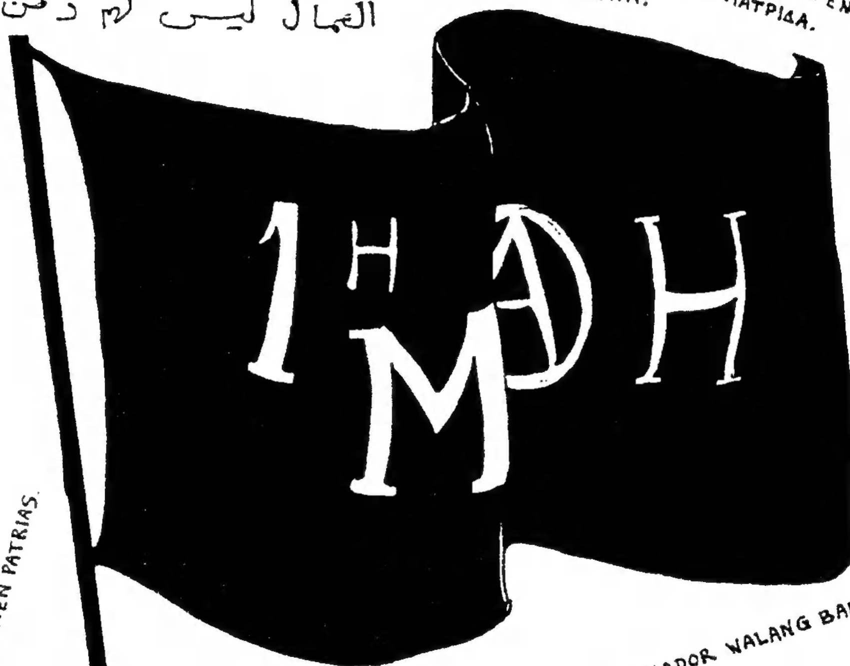
PATRONUN'A SAĞCISIN'A-SOLCUSUN'A. ÖLÜM!

NA MATAY NA AMO KANAN AT KALIWA!

DOOD AAN DE BAZEN, LINKS EN RECHTS!

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

العمال ليس لهم وطن.

NA MATAY NA AMO KANAN AT KALIWA!

LOS TRABAJADORES NO TIENEN PATRIAS

ANG TRABAHADOR WALANG BANSA

¡MUERTE A LOS AMOS DE LA [illegible]CHA Y DE LA IZQUIERDA!

DE ARBEIDERS HEBBEN GEEN VADERLAND.

İŞÇİLERİN VATANI YOKTUR.

الموت للرؤساء يمين ويسار!

- ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤ'ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΔΕΞΙΑ ΚΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑ!

PATRONUN'A, SAĞCISIN'A-SOLCUSUN'A, ÖLÜM!

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ "Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" ⒶΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ - A.B.C./ΑΘΗΝΑ.

στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα...

Η 17 Νοέμβρη χτύπησε στις 10 Απρίλη τις ασφαλιστικές εταιρίες ALICO και NATIONALE NEDERLANDEN. Το γεγονός (εντελώς συνηθισμένο) πυροδότησε τη φαντασία κάποιων δημοσιογράφων που άρχισαν να βλέπουν... οράματα ! (π.χ. αεροπλανοφόρα να καίγονται...)

Εκείνο, που "δεν είδαν" ήταν οι γνωστές σχέσεις της Alico με τη CIA. (Μερικοί, μάλιστα, υποστηρίζουν ότι το "σταθμαρχείο" βρίσκεται στο κτίριο του οποίου τα τζάμια έσπασαν απ'τη ρουκέτα της 17 Ν. Στην ζημιά...).

Μερικοί διεθνιστές ίσως βιάστηκαν να καταδικάσουν το ελληνικό κράτος, σαν υπεύθυνο για την επίθεση κουκουλοφόρων εναντίον Αλβανών μεθοριακών φρουρών. Εμείς είμαστε σίγουροι πως κάποιο κράτος πρέπει να βρίσκεται πίσω από το "επεισόδιο" που στοίχισε τη ζωή σε 5, τουλάχιστον, Αλβανούς στρατιώτες. Δεν είμαστε, όμως, καθόλου σίγουροι πως οι δράστες ήταν Ελληνες και μάλιστα σε διατεταγμένη υπηρεσία. Οχι, γιατί δεν θα το ήθελαν, αλλά γιατί δεν τους συμφέρει.

Και ξέρουμε πολύ καλά όλοι μας, αντιεθνικιστές και εθνικιστές, πως κάποιοι άλλοι (ΟΧΙ, ΦΥΣΙΚΑ, ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ) έχουν κάθε συμφέρον στη δημιουργία παρομοίων επεισοδίων. Το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι : ΠΡΟΣΟΧΗ !

Δυστυχώς, όμως, δεν φαίνεται να εισακούεται η συμβουλή μας. Η ελληνική κυβέρνηση, αντί να ψάξει να βρει τους "ΜΑΒΗδες" και να τους κόψει τον κ..., σπεύδει να μιλήσει για προβοκάτσια, στημένη από την αλβανική της ομόλογο.

Η αλβανική κυβέρνηση, πάλι, τα βάζει με την ελληνική μειονότητα. Καλεί κάποιους στην ασφάλεια του Αργυροκάστρου και τους "πιέζει να ομολογήσουν ότι οι κουκουλοφόροι δολοφόνοι ήταν Ελληνες φαντάροι". Στη συνέχεια, απελαύνει τον Ελληνα πρόξενο της πόλης. Οι "δικοί μας" απαντούν με απέλαση του Αλβανού γραμματέα της πρεσβείας. Ο "εχθρός" ζητάει από την Αθήνα να μειώσει το προσωπικό της πρεσβείας "μας" στα Τίρανα και από τον ΟΗΕ να μας καταδικάσει σαν "τρομοκράτες"...

Φυσικά, όλα αυτά γίνονται ερήμην των δυο λαών, που δεν έχουν τίποτε να χωρίσουν.

Και, ναι μεν οι λαοί δεν έχουν αντικρουόμενα συμφέροντα, έχουν όμως οι κυβερνήσεις... Και, βέβαια, στην περίπτωση της αλβανικής και της ελληνικής κυβέρνησης, τα "συμφέροντά τους" είναι ΕΤΕΡΟΦΩΤΑ.. ΥΠΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΕΣ, ΗΠΑ ΚΑΙ ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΟΗΕ...

Οσο για τους "Μαχητές για την Ανεξαρτησία της Βορείου Ηπείρου" είχαμε να τους ακούσουμε, τουλάχιστον 10 χρόνια... ('Η μάλλον να τους διαβάσουμε στις σελίδες των Νέων Ανθρώπων του Γρηγόρη Μιχαλόπουλου, εκδότη της Ελεύθερης Ωρας, προστατευόμενου του ΠΑΣΟΚ και ιδιοκτήτη του ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ, όπου διάφοροι "δημοκράτες" τσακώνονται για το ποιός θα πρωτοεμφανιστεί).

Οι ίδιοι, οι δήθεν "ΜΑΒΗδες", άλλωστε, σε "προκήρυξή" τους, ομολογούν ότι δεν είναι ΜΑΒΗδες, αλλά κάποιοι που προσπαθούν να νεκραναστήσουν την παλιά παρέα κάποιων μανιακών "πατριωτών" (απόστρατοι στρατιωτικοί, συνταξιούχοι μπάτσοι, "θύματα του κομμουνιστοσυμμοριτισμού" και δε συμμαζεύεται...).

Πάντως, οι Αλβανοί δεν ζήτησαν την άμεση παραίτηση του Αλβανοκτόνου Παπαθεμελή... Ισως τους βολεύει ο αντιαλβανισμός του.

Τελικά, η ελληνοαλβανική κρίση φαίνεται να εκτονώνεται, καθώς η κυβέρνηση της Αλβανίας ανακοίνωσε στις 14/4/94 ότι "δεν είναι σίγουρη για την ανάμιξη της ελληνικής κυβέρνηση στη δολοφονική επίθεση κατά του αλβανικού φυλακίου". Ετσι, το ερώτημα παραμένει : ΠΟΙΟΙ ΗΤΑΝ ΟΙ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΙ ;

Και, αφού παραπάνω αναφερθήκαμε στον Παπαθεμελή, να πούμε και του "στραβού το δίκιο" (μη μας τραβήξει κανέναν αφορισμό ο Αγιος Φλωρίνης...) : ΟΧΙ. Ο ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΚΟΦΙΤΗΣ. ΗΤΑΝ ΓΝΗΣΙΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ. ΤΩΡΑ, ΒΕΒΑΙΑ, ΤΟ ΤΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΙΧΑΝ ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΝΑ ΣΥΝΑΓΕΛΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΤΑ "ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ", ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΕΙ. Φυσικά, θα πει κανείς, τότε ήταν όλοι τους πολύ νέοι και, κατά κάποιον τρόπο, συγχωρούνται. Ναι. Υπήρχαν, όμως, και τότε μεγαλύτεροι• και, τώρα, είναι μεγαλύτεροι και οι ίδιοι...

Γέρασαν, ωστόσο, και μυαλό δεν έβαλαν... Με την ίδια μανία εξακολουθούν να είναι, ο ένας δημοκράτης (ο Παπαθεμελής) κι ο άλλος φασίστας (ο Ιωαννίδης) και, φυσικά, κι οι δυο τους,... ΜΕΧΡΙ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ, ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ !

****

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΜΠΑΛΑΦΑ, ΜΙΧΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ συνεχίζεται στο μικτό ορκωτό δικαστήριο με μάρτυρες που ΔΕΝ ΕΙΔΑΝ, ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΑΝ, ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ...

Ιδιαίτερα μεγάλη επιτυχία μαθαίνουμε ότι σημείωσε η "ΗΜΕΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ", που οργάνωσε, το Μάρτη, ο ραδιοφωνικός σταθμός ΚΙΒΩΤΟΣ της Θεσσαλονίκης. "Ζωγραφίστηκαν" εκατοντάδες διαφημιστικές πινακίδες και σχίστηκαν χιλιάδες αφίσσες που προσπαθούσαν να πουλήσουν στους καταναλωτές φούμαρα για μεταξωτές κορδέλλες, με τρόπους που, πολλές φορές, προσέβαλλαν βάναυσα όχι μόνο την ηθική (με την πολύ ευρεία της, αλλά και με την πιο στενή της, έννοια), αλλά ακόμη και τις καθαρά αισθητικές απόψεις των κατοίκων της πόλης. ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΟΤΙ ΚΑΛΟ ΘΑ ΗΤΑΝ ΝΑ ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΟΥΝ ΚΑΙ Σ'ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΠΑΡΟΜΟΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ. Πάντως, δεν μπορούμε να μην εκφράσουμε και το παράπονό μας : Γιατί, βρε παιδιά, δεν μας στέλνετε και σε μας την είδηση ; Θα πρέπει να τα μαθαίνουμε μέσω "τρίτων" ;

Στο συμβούλιο της επικρατείας προσέφυγε πολίτης, ζητώντας την ακύρωση του νόμου για το ωράριο στα νυχτερινά κέντρα. Φυσικά, προσυπογράφουμε το περιεχόμενο της αίτησής του. Ο νόμος είναι αντισυνταγματικός. ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ και μάλιστα ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΑΛΛΩΝ...

Πάντως, δεν αναγνωρίζουμε και στο συμβούλιο της επικρατείας το δικαίωμα να κρίνει για ο,τιδήποτε. Οι νόμοι δεν καταργούνται στα δικαστήρια... Καταργούνται στο δρόμο και στην καθημερινή πράξη. Καταργούνται στην πλατεία Συντάγματος με την σε δημόσιο χώρο συνέχιση του γλεντιού.

Οσο για όλους εκείνους, που "έβγαλαν σπυράκια", επειδή κάποια κοπέλλα "βεβήλωσε τον ιερό χώρο του μνημείου του άγνωστου στρατιώτη" βγάζοντας τα ρούχα της, πιστεύουμε ότι εκείνο που τους πείραξε ήταν το ότι δεν "βεβηλώθηκε" ο δικός τους χώρος...

Εκκλησία, βουλή, νοικοκυραίοι, μπάτσοι, γονείς και κηδεμόνες, τάξη, ασφάλεια, κράτος...
Α Ν Ε Ρ Α Σ Τ Α Π Ρ Α Μ Μ Α Τ Α .

Και να σκεφτεί κανείς, ότι οι περισσότεροι από τους νεαρούς στην ηλικία γλεντοκόπους του Συντάγματος, σε λίγα χρόνια, θα έχουν και οι ίδιοι καταντήσει σαν τους γονείς τους, τους μπάτσους, τους βουλευτάδες, τους παπάδες ή ακόμη και υπουργοί σαν τον Παπαθεμελή... Τι μπορεί να περιμένει κανείς από μια νεογιάππικη μερίδα της νεολαίας που όχι μόνο ψηφίζει ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ της στις φοιτητικές εκλογές, αλλά βγάζει και... ΔΕΞΙΑ αποτελέσματα ;

Γιατί πρέπει να πούμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία αυτών, που συμμετείχαν στα "ανοιχτά" πάρτυ της πλατείας Συντάγματος, έρχονταν από τη Mercedes, το Loft και άλλα παρόμοια μαγαζιά, κι όχι απ'τα μπαράκια ή τις ταβερνούλες...

Πόσοι, άραγε, από αυτούς τους εκτός Mercedes και Loft γλεντζέδες να κατάλαβαν ότι το μπουκάλι που διακοσμούσε την προκήρυξη της "Επαναστατικής Οργάνωσης 16 Μάρτη" (την είδαμε δημοσιευμένη πρωτοσέλιδα στο ΑΝΤΙ) ήταν μπουκάλι σαμπάνιας κι όχι κοινής ρετσίνας ;

Τρία αυτοκίνητα Γάλλων διπλωματών χτυπήθηκαν, με βόμβες, το βράδυ της 16 πρός 17/4/94, στην περιοχή Κολονακίου. Κατά την αστυνομία, η ενέργεια αποδίδεται στον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα.

"Πατριωτική" μας βγήκε η... Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας, που με αφίσσα της θέλει τον πατριωτισμό μας να εξαρτάται από την... φορολογική μας δήλωση ! Σημεία των καιρών, άραγε, κακόγουστο χιούμορ ή απλά ωμός ΦΑΣΙΣΜΟΣ ;

Η διεθνής αλληλεγγύη, πάντως, κρατεί κάτι παραπάνω από καλά. Τελευταία της εκδήλωση οι πορτογαλικού τύπου... ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΕΣ ! Πρόκειται για μιαν ακόμη ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ - τίνος άλλου ; - του ΑΝΤΕΝΝΑ !, σε συνεργασία με κάποιο ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ (με τους Πορτογάλους, φυσικά, και όχι με τους ταύρους).

Και, καλά όλα τ'άλλα. Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ όμως, τί δουλειά έχει και μπλέκει με τον Κυριακού και με την προβολή θεαμάτων που δεν προσβάλλουν μόνο τους συμπαθέστατους ταύρους, αλλά και τα αισθήματα όλων εκείνων που έχουν ζητήσει ακόμη και την καταδίκη των χωρών (Ισπανία, Πορτογαλία, Λατινική Αμερική), στις οποίες οι ταύροι εξακολουθούν να βασανίζονται φρικτά - πριν σκοτωθούν - προς ΤΕΡΨΙΝ των ΝΟΗΜΟΝΩΝ ΔΙΠΟΔΩΝ ΖΩΩΝ.

Κάτι τέτοια μαθαίνουμε και πολύ φοβόμαστε ότι, σε λίγο, τη επιδράσει Κυριακού και Παπαθεμελήδων, δεν αποκλείεται να οργανώνονται στη χώρα μας και Αλλοδαπομαχίες, με Αλλοδαπούς στη θέση των ταύρων κι Ελληνες "εθνικιστές" στη θέση των "ματαδόρες" (εκ του ισπανικού matador = φονιάς)...

ΟΧΙ.
ΟΤΑΝ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ "ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ",
ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΟΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ.
ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ "ΑΝΘΡΩΠΟΙ"
ΚΑΙ ΟΧΙ "ΖΩΑ".

Πώς θα μπορούμαστε ν'αναφερόμαστε π.χ. στην ΚΥΡΙΑ DANIELLE MITTERAND, που, αφού έκανε τόσα για τους Κούρδους (τους έχουν θέσει εκτός νόμου και εντός φυλακών στη δημοκρατική της χώρα), ήρθε και εδώ να "αγωνιστεί για τα δικαιώματα των Ελληνίδων"...

Και αφού γίνεται λόγος για τους αλλοδαπούς,

ΜΗ ΔΙΣΤΑΣΕΤΕ
ΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕΤΕ
ΣΤΟ
8 6 4 9 0 1 0
(10-14.30 ΚΑΙ 17.30-20.30)
ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ...

Πρόκειται για το τηλέφωνο του βιβλιοπωλείου της "Χρυσής Αυγής" που άνοιξε, πρόσφατα, στην οδό Κεφαλληνίας 54 (πλάϊ στα γραφεία) και διαθέτει - σύμφωνα με τη διαφήμιση - ΒΙΒΛΙΑ ΦΥΛΕΤΙΚΟΥ - ΕΘΝΙΚΟΥ - ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΥ - ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ - ΑΝΤΙΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ...

Πρόσφατα, επίσης, μαθαίνουμε ότι και τα επί της οδού Κεφαλληνίας 52 (3ος όροφος) γραφεία των χιτλερικών απέκτησαν τηλέφωνο. Ο αριθμός είναι 8561022 και οι χαράκτες αγκυλωτών σταυρών βρίσκονται εκεί κάθε απόγευμα (7-10 μμ.).

Και μια διόρθωση σε προηγούμενο "στίγμα" αυτού του τεύχους : ΜΑΒΗ θα πεί ΜΕΤΩΠΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ. Το ΜΑΒΗ ελέγχεται από κάποια ΚΕΒΑ (Κεντρική Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνα) που διαθέτει κι άλλα παρακλάδια (π.χ. "νεολαία") και που, τις τελευταίες μέρες έχει γεμίσει τους τοίχους με αντιαλβανικές αφίσσες... Με καθαρά ΑΝΤΙΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΑΦΙΣΣΕΣ, αφού σ'αυτές δεν περιέχονται στοιχεία που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν σαν φιλελληνικά...

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ
ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΡΓΑΝΟ
ΚΑΠΟΙΑΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΜΕΝΗΣ
ΟΜΑΔΑΣ.
ΙΣΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ
ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΑ
ΙΔΕΟΛΟΓΗΜΑΤΑ.
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ.
Οποιος συμφωνεί
με τις αρχές του
ή τον βρίσκει ενδιαφέροντα,
μπορεί ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΝΑ ΤΟΝ ΑΝΑΠΑΡΑΓΕΙ
ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΔΙΑΝΕΜΕΙ.

ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΡΟΛΕΫ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΗΛΠΑΠ

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΝΑ ΠΑΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑ ΠΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΚΟΠΟΥΣ, ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΕΣ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΤΑΞΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Με αφορμή την «καταγγελία» της Σ.Σ.Ε. 1994 για ακόμη μια φορά καταθέτουμε τις διαπιστώσεις και συμπεράσματά μας και καταγγέλουμε όλους εκείνους που συστηματικά και συνειδητά κηδεμονεύουν και υποθηκεύουν τα εργατικά μας συμφέροντα.

Οι διαπιστώσεις μας για τη σημερινή κατάσταση είναι ότι πάμε από το κακό στο χειρότερο και είναι οι παρακάτω:

1. Είναι γνωστό πως στην κοινωνία που ζούμε δεν μας ανήκει τίποτα πέρα από τα χέρια μας και βρισκόμαστε εγκλωβισμένοι στην ψεύτικη και έντεχνη προπαγάνδα της εξουσίας που λέει ότι όλοι το ίδιο είμαστε.

2. Πως η κομματικοποίηση στην εργατική τάξη αποδείχθηκε περίτρανα πως είναι ο θάνατος του εργατικού κινήματος και δεν δικαιούται κανένας κομματάρχης συνδικαλιστής να ψάχνει άλοθι για τη σημερινή κατάντια, γιατί αυτοί είναι οι ένοχοι που πρακτορεύουν κάθε ελεύθερη σκέψη και κίνηση των εργαζομένων. Είναι αυτοί που ότι είναι κακό όταν το κόμμα τους είναι στην αντιπολίτευση γίνεται πολύ καλό όταν είναι στην κυβέρνηση. Είναι αυτοί που η μόνη επαφή μεταξύ τους είναι τα γραφεία των κομμάτων τους που μάλιστα αποκαλούνται σύντροφοι και έξω από κει χαφιεδώνουν ο ένας τον άλλον στον εργοδότη τους με κλασικό παράδειγμα το Δ.Σ. του κομματικοποιημένου σωματείου οδηγών ΗΛΠΑΠ.

Συμπέρασμα λοιπόν μέχρι εδώ είναι, ότι αυτή η φάρα των κομματικών συνδικαλιστών είναι ότι πιο αισχρό υπάρχει και λειτουργεί σαν ενιαίος φορέας και μεσάζοντας μεταξύ εργαζομένων και άρχουσας τάξης, με κέρδος το προσωπικό τους όφελος που μπορεί να είναι λούφα, επιστάτες και ανάλογα με τη βαθμίδα τους φτάνει μέχρι και τη βουλευτική καρέκλα και διοίκηση κρατικών μηχανισμών. Και από την άλλη οι εργαζόμενοι να βρίσκονται σε πλήρη διάλυση, αφασία, οικονομική, πολιτική και πνευματική εξαθλίωση και να προσπαθούν απελπισμένα ο καθένας μόνος του να δώσει λύση στα άλυτα προβλήματά του με ταπεινωτικές και δουλικές πρακτικές του τύπου «δώστε και μένα ένα επίδομα μπάρμπα».

Η Σ.Σ. 1994 βρίσκεται στο ίδιο πνεύμα με τις προηγούμενες, τίποτα + τίποτα = 11,5% και ο χορός καλά κρατεί για τους εκμεταλλευτές και τους καλοπληρωμένους υπηρέτες τους. Γιατί, για να μιλάμε σήμερα για αυξήσεις θα έπρεπε τουλάχιστον οι μισθοί μας να αρχίζουν από 300.000 δρχ.

Ετσι λοιπόν ενώ είναι γνωστό ότι εδώ και 20 χρόνια τουλάχιστον και ιδιαίτερα μετά το 1985 βρισκόμαστε σε διαρκή και στυγνή λιτότητα στο όνομα της οικονομικής κρίσης και ανάπτυξης, (λέξεις που οι εργαζόμενοι τις ακούνε κάθε φορά που διεκδικούνε ψίχουλα από τα κλεμένα) έρχονται για μια φορά ακόμη οι παραπάνω κομματικοί συνδικαλιστές ξετσίπωτα και με σιγουριά υπογράφουν τις παραπάνω συμφωνίες με τους εργοδότες.

Ετσι το ερώτημα παραμένει, τι θα κάνουν επιτέλους οι εργαζόμενοι, θα μείνουν στη μιζέρια που βρίσκονται ή θα πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους αποβάλλοντας αυτούς τους κηφήνες;

Κάνουμε γνωστό και ξεκάθαρο πως κάθε φορά οι προτάσεις μας στις καταγγελίες Σ.Σ.Ε. δεν είναι με βάση το όραμα της αταξικής κοινωνίας με χωρίς εκμετάλλευση καταπίεση, αλλά είναι σύμφωνα με την υπάρχουσα κατάσταση και απαντούν στις λογικές της συντεχνίας των κομματικών και των αφεντικών τους. Ετσι λοιπόν πέρα από την αύξηση του εφάπαξ του νυχτερινού επιδόματος, συνθηκών εργασίας και άλλων θεσμικών προτείνουμε αυξήσεις 20.000 δρχ. στο βασικό μισθό που σημαίνει περίπου 80.000 δρχ. το μήνα αιτιολογώντας τα ως εξής:

1. Ενώ οι ίδιοι μας έχουν εντάξει στην ΕΟΚ με όλες τις επιβαρύνσεις όπως φορολογικές, πολιτικές, πολιτισμικές και με το ίδιο κόστος ζωής, οι αμοιβές μας βρίσκονται 100% κάτω.

2. Ενώ υποτίθεται ότι συμμετέχουν και οι εργαζόμενοι στο μοίρασμα της πίτας κάθε χρονιάς, οι κομματικοί μας επιβάλουν συμφωνίες, που όχι μόνο διαγράφουν τα κλεμένα μας των προηγούμενων χρόνων, αλλά δεν καλύπτουν στοιχειωδώς ούτε τον τιμάριθμο π.χ. του 1994.

Οι προτάσεις μας αυτές πέρα ότι απαντούν στις παραπάνω κομματικές δικαιολογίες είναι και ένα κάλεσμα προς όλους τους εργαζόμενους να μπουν σε μια νέα δυναμική - αγωνιστική πορεία και μακριά από τη λογική του να ζητάμε π.χ. 17% για να καταλήξουμε στο ότι μας δίνει η κυβέρνηση δηλαδή αγωνιζόμαστε να πάρουμε ότι μας δίνουν και να κρατάμε ότι μας αφήνουν.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1994... ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1994... ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1994 ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1994... ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1994... ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1994...

Συμφωνούμε σ'όσα γράφουν οι καθ'όλα συμπαθείς "τρολεϋτζήδες. Μόνο που η "ταξική ενότητα" θα πρέπει να εκφράζεται όχι μόνο μεταξύ τους, αλλά και μεταξύ τρολεϋτζήδων και τζαμματζήδων (στην πλειοψηφία τους ανέργων ή συνταξιούχων φουκαράδων).

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Μια ακόμη μέθοδος εξαπάτησης είναι τα περιβόητα επιδόματα, τα οποία είναι αντιδραστικά - διασπαστικά δηλαδή λίγα για τους λίγους εύρημα των εκμεταλλευτών για εξαγορά συνειδήσεων και δημιουργία πελατειακών σχέσεων, ενώ εμείς ζητάμε πολλά και για όλους.

Συλλογική σύμβαση σημαίνει συλλογικότητα αλληλεγγύη, δυναμισμός και σίγουρη νίκη.

Σημαίνει στην πράξη εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι.

Σ.Σ. σημαίνει απαίτηση και διεκδίκηση και όχι ζητιανιά και διάσπαση των εργαζομένων. Γι' αυτό καλούμε όλους τους εργαζόμενους ιδιαίτερα στο χώρο μας να υποστηρίξουμε το αίτημά μας αυτό που εκτός των άλλων προωθεί μια ενωτική κατεύθυνση στην πορεία του εργατικού κινήματος.

Συνάδελφοι

Στον εργασιακό μας χώρο η κατάσταση έχει φτάσει στο κατακόρυφο της αθλιότητας με τη συντεχνιακή συμπεριφορά και πρακτική των κομματικών συνδικαλιστών με κλασικό παράδειγμα το Δ.Σ. των οδηγών με κύριους πρωταγωνιστές τους ΠΑΤΣΙΟ - ΚΟΡΔΟ.

Με τον ΠΑΤΣΙΟ δεν αξίζει να ασχοληθούμε ιδιαίτερα, είναι επαγγελματίας απεργοσπάστης και από τους κύριους υπεύθυνους για τις διώξεις - μετατάξεις του '91.

Ο δε ΚΟΡΔΟΣ, αφού δημαγωγούσε ασύστολα πριν γίνει γραμματέας, προκειμένου να εξοντώσει τους παραταξιακούς τους συντρόφους για το συμβιβασμό τους με την εργοδοσία και τον ΛΙΑΤΑ όταν αυτοί πίεσαν να μετατραπούν οι μετατάξεις των κατεβασμένων οδηγών από το τιμόνι σε τεχνίτες, ενώ δεν έπρεπε καν να συζητήσουν αυτό το θέμα, γιατί στον ΗΛΠΑΠ δεν υπήρχε πλεόνασμα προσωπικού, γιατί δεν είναι εργοδότες, αλλά εργαζόμενοι και συνδικαλιστές. Οταν στη διάρκεια της απεργίας αντί να κηρύξουν κι αυτοί απεργία αντίθετα κάνανε ότι μπορούσαν για να ανοίξουν οι πόρτες και να μπουν οι απεργοσπάστες Δακίτες για δουλειά και όταν οι τεχνίτες με την πλήρη συμπαράσταση των ταξικά συνειδητών οδηγών δίνανε τη μάχη για την επιτυχία του αγώνα, οι ψευτοσυνδικαλιστές οργανώνανε αγανακτισμένους απεργοσπάστες και ζητούσανε την πληρωμή από τους απεργούς, ενώ ο ΚΟΡΔΟΣ δούλευε ΤΑΞΙ και όταν τα κατάφερε να γίνει γραμματέας ακολουθεί την ίδια και χειρότερη τακτική.

Για να φτάσουμε στη Σ.Σ.Ε. 1993 που οι ίδιοι άνθρωποι, αλλά με τον ΚΟΡΔΟ γραμματέα και ενώ θα περίμενε κανείς να αναπτυχθεί ενωτικό αγωνιστικό κλίμα με καταγγελία ενιαίας και ουσιαστικής Σ.Σ. ανακάλυψαν ανύπαρκτες οικονομικές διαφορές με τους τεχνίτες έκαναν κρυφές διαπραγματεύσεις με τον ΛΙΑΤΑ και υπουργείο τάχα για εξίσωση κ.λπ., με αντάλλαγμα την απόλυση 200 τεχνιτών, με αποτέλεσμα να παραμείνουμε όλοι στους ίδιους μισθούς πείνας.

Δυστυχώς η ίδια τακτική συνεχίζεται και με τη νέα διοίκηση για στη Σ.Σ. του '94.

Το αποκορύφωμα όμως είναι ότι έχουν πλήρη αποθρασυνθεί και ξετσίπωτα με επίσημες ανακοινώσεις και κείμενα του σωματείου προς τη νέα διεύθυνση και υπουργεία «πληροφορούν» πως από 2.000 εργαζόμενους στον ΗΛΠΑΠ μόνο 890 οδηγοί δουλεύουν, ενώ οι άλλοι κρατάνε τα μπόσικα και ακόμη πως στα οχήματα δεν γίνεται καμία συντήρηση από το τεχνικό προσωπικό και βγαίνουν το πρωί ελαττωματικά στην κυκλοφορία, που σημαίνει ότι οι υπόλοιποι οδηγοί και όλοι οι τεχνίτες και διοικητικοί περισσεύουν.

Το ερώτημα όμως που μπαίνει είναι οι γραφιάδες των κειμένων αυτών την αφεντιά τους που την κατατάσσουν στους 890 ή στους υπόλοιπους. Εμείς πιστεύουμε πως όχι μόνο αυτοί που ήδη υπάρχουν και εργάζονται στον ΗΛΠΑΠ είναι απαραίτητοι, αλλά είναι ανάγκη να προσληφθούν και πολύ περισσότεροι, διότι υπάρχει φόρτος εργασίας και η ηλεκτροκίνηση είναι το μέλλον της αστικής μεταφοράς.

Προειδοποιούμε και καλούμε τη νέα διοίκηση να μην βαδίσει στα χνάρια του ΛΙΑΤΑ και να βλέπει και να συμπεριφέρεται στους εργαζόμενους ισότιμα και με δίκαια κριτήρια, αλλιώς η απάντηση θα είναι όμοια με αυτή που πήρε ο Λιάτας.

Επίσης καλούμε τους ταξικά συνειδητούς συναδέλφους οδηγούς να απομονώσουν τους κηφήνες και διασπαστές του χώρου και από κοινού να παλέψουμε επιτέλους για ένα ταξικό ακηδεμόνευτο σωματείο στον ΗΛΠΑΠ και να εξασφαλίσουμε επιτέλους με λιγότερες από 8 ώρες εργασίας να ζούμε και όχι 3 δουλειές ένα μεροκάματο.

Μόνο το συνειδητό ταξικό κοινωνικό επαναστατικό κίνημα μπορεί να δώσει την πρέπουσα απάντηση στους εμπόρους της πολιτικής και εκμεταλλευτές που χρησιμοποιούν τον εργαζόμενο λαό σαν άβουλο ψηφοφόρο και κρέας για τα όπλα στους στημένους πολέμους τους.

15/4/94

Σας χαιρετούμε Αγωνιστικά

...Είναι χαρά κι ελπίδα, ενθαρρυντικές κι αισιόδοξες, οι οργισμένες φωνές και οι σφιγμένες γροθιές των νεαρών διαδηλωτών στους δρόμους, η διάθεση για επανάσταση, οι προτροπές για πάλη και αντίσταση, η επιθυμία της εξέγερσης, η φυγή και η αλητεία, η ανυπακοή και οι καταλήψεις, οι καταστροφές, η φωτιά και το τσεκούρι, οι πέτρες, οι μολότωφ, τα όπλα, οι ανατινάξεις και οι εκτελέσεις, η βία ενάντια στην διαφθορά της καταπίεσης και της τυραννίας.

Ομως, αυτά δεν αρκούν είναι ελάχιστα -- και θα είναι πάντα κοντά η στιγμή, που αυτοί οι νεαροί, ενθουσιώδεις και φιλόδοξοι επαναστάτες, θα κατεβάσουν τα σύμβολα και τις ιδέες του αγώνα τους και, μετανοημένοι, αδύναμοι και συμβιβασμένοι, παλαίμαχες αυθεντίες, χαμένοι άνθρωποι της πρώτης γραμμής του αγώνα, θα υποστηρίζουν, πατρικά και γαλήνια, πως ήταν μάταιος κόπος και δεν οδηγούσε πουθενά -- εάν δεν στρέψουν, με "άγρια ματιά" και σφιγμένα δόντια, τον πόθο της ελευθερίας και την λυτρωτική βία, που επικαλούνται, ενάντια στον εαυτό τους για να πολεμήσουν, χωρίς φόβο, μεροληψία και ενδοιασμούς, αλύπητα και με πάθος, μέχρι τέλους, την διαφθορά, την εξάρτηση και την υποτέλεια της ψυχής τους και να γίνουν οι ίδιοι ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΖΩΗ.

Αναστάσιος εξ 'Εφεσης
από το βιβλίο του
"Στη χαρά της εύρεσης των σκουπιδιών",
εκδόσεις Ψωροκώτσος.

Σ Τ Α Υ Ρ Ο Λ Ε Ξ Ο No.19

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						■				
2		■						■		
3				■			■			
4									■	
5					■			■		
6	■		■	■		■				
7										
8		■						■		
9										
10				■			■			

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ
1.Ενας απ'τους εκτελεσμένους της Πρωτομαγιάς του Σικάγου - Οργάνωση της εργατικής τάξης που, στην ουσία, αγωνίζεται για τα συμφέροντα των εργοδοτών. *** 2.Φυτό που έδωσε το όνομά του σ'ένα χρώμα - Χειλικό (ανάποδα). *** 3.Υποκοριστικό γυναικείου ονόματος - Τα δύο τρίτα του δύο - Επαγγελματικός σύλλογος που αυτές τις μέρες απεργεί. *** 4.Επάγγελμα των αρχών του αιώνα (οι εργαζόμενοι αυτού του κλάδου ήταν από τους πιο μαχητικούς της εποχής). *** 5.Τον είχε ο Αίολος (ανάποδα) - Ο ποταμός Πάδος στα ιταλικά (ανάποδα) - Μενεξέδες. *** 6.Το "γνωρίζω" των Λατίνων (ανάποδα). *** 7.Σ'αυτή την περιοχή του Σικάγου έγινε η πρώτη Πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση, το 1886. *** 8.Η κινητοποίηση του 1886 απετέλεσε τον... όλων των μετέπειτα αγώνων της εργατικής τάξης - Αρθρο. *** 9.Ηταν όλοι οι εκτελεσμένοι της Πρωτομαγιάς του 1886. *** 10.Σαν πρώτο συνθετικό, εκφράζει κοινότητα ή ομοιότητα - Ενα από τα όνειρα των σημερινών εργαζομένων - Αυτή η αμοιβή αποτελεί βασική διεκδίκηση των εργαζομένων γυναικών.

ΚΑΘΕΤΑ
1.Τον έχει η πολλή δουλειά - Ετσι χαρακτηρίζουμε και τη μεγάλη αναταραχή. *** 2.Τίτλος επαναστατικής εφημερίδας που κυκλοφορούσε στη Ρωσσία πριν το 1917 (στα ελληνικά θα πει "σπίθα") - Πρόθεση της δημοτικής (ανάποδα). *** 3.Ηταν κι αυτός ένας απ'τους εκτελεσμένους του Σικάγου - Τον έχουν οι αράχνες,αλλά και οι σημαίες. *** 4.Νεοελληνικό κλητικό (ανάποδα) - Γράψτε ΓΑ - Αρχικά συγκοινωνιακής υπηρεσίας. *** 5.Το μέρος που αράζει το πλοίο (ναυτική ορολογία) - Εργαλείο σιδεράδων. *** 6.Οι εργαζόμενοι στους ταρσανάδες αυτού του νησιού οργάνωσαν τις πρώτες απεργίες στην Ελλάδα, μετά το 1821 (αιτιατική) - Την προκαλούν οι ήττες των αφεντικών (ανάποδα). *** 7.Γράψτε ΓΟ - Αλλη λέξη για τον πένητα. *** 8.Χαρακτηριστικά γράμματα σε πινακίδες αυτοκινήτων που, τελευταία, καίγονται συχνά - Συμπλέκει προ φωνήεντος (ανάποδα) - Ρωτάει. *** 9.Με ψιλή είναι πρόθεση, με δασεία είναι αριθμητικό (καθαρεύουσα) - Ετσι λέγονται όσοι παρακαλούν. *** 10.Μερικοί την θεωρούν "κοινωνική ασθένεια", πολλοί την θεωρούν "ουτοπία", κάποιοι την κάνουν "επάγγελμα", αλλά, τελικά, αποτελεί την μοναδική λύση των περισσοτέρων προβλημάτων.

ΠΟΛΩΝΙΑ : ΤΟ ΑΥΓΟ ΤΟΥ ΦΙΔΙΟΥ ΕΚΚΟΛΑΠΤΕΤΑΙ ...

Οι πληροφορίες που δημοσιεύουμε προέρχονται απο το πρώτο τεύχος του AF-INFOS/POLSKA (Δελτίο Αντιφασιστικής Πληροφόρησης του Αντιναζιστικού Μετώπου του Wroclaw της Πολωνίας).

---

14 Αυγούστου 1993 : 3 ναζί-σκινχεντς δαρθηκαν από ένα εξαγριωμένο πλήθος, όταν άρχισαν να φωνάζουν ναζιστικά συνθήματα, στη διάρκεια συναυλίας του μουσικού συγκροτήματος "Sex Bomba", στην πόλη Ustron.
Οι "Sex Bomba", πάντως, έχουν τελευταία απεμπολήσει τις ναζιστικές τους "ιδέες".
Οι δαρμένοι ναζήδες μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο, ενώ κάποιοι ομοϊδεάτες τους πιάστηκαν απ'την αστυνομία, όταν προσπάθησαν να επιτεθούν στον κόσμο.

---

14 Σεπτέμβρη 1993 : O Boleslaw Tejkowski, "φύρερ" της οργανωσης "Εθνική Πολωνική Κοινότητα" (PWN), επισκέπτεται το Poznan, στα πλαίσια της προεκλογικής του εκστρατείας για την ανάδειξή του ως βουλευτή.
Στο Poznan, προσπάθησε να οργανώσει συγκέντρωση και πορεία προς το Μνημείο των θυμάτων του 1956 (προς τιμήν των εργατών που σκοτώθηκαν κατα την εξέγερση του 1956), εμποδίστηκε, όμως, από καμμιά πενηνταριά αντιφασίστες που κατάφεραν, μάλιστα, να "του κάνουν πιο καινούριο το καινούριο του αυτοκίνητο". Την επόμενη μέρα, ο "φύρερ" την πέρασε στο Wroclaw, όπου η PWN είχε οργανώσει πορεία, στο κέντρο της πόλης.
80 περίπου ναζί-σκινς, οπλισμένοι με παλούκια κι αλυσσίδες, φύλαγαν τον αρχηγό τους, ενώ καμμιά εικοσαριά περίεργοι είχαν μαζευτεί και τους χάζευαν. Παρ'όλα αυτά ο "φύρερ" άρχισε την ομιλία του καταφερόμενος κατά της αστυνομίας που, κατά τη γνώμη του, δεν του παρείχε ικανοποιητική προστασία.
Στη συνέχεια, τα έβαλε με τους Ρωσοεβραίους μετανάστες που "σε 5 χρόνια θα έχουν καταλάβει όλα τα άδεια σπίτια της πόλης".
Είπε, ακόμη, ότι ο γερμανικός κι ο αμερικάνικος στρατός είναι έτοιμοι να εισβάλουν και να κατακτήσουν την Πολωνία.
Τελικά, η "μεγαλειώδης συγκέντρωση" θάφτηκε από τα ΜΜΕ και μόνο η τοπική τηλεόραση έδειξε ελάχιστες σκηνές της, χαρακτηρίζοντας "ναζιστικά αποβράσματα" όσους συμμετείχαν.

---

19 Σεπτέμβρη 1993 : Ημέρα βουλευτικών εκλογών. Η PWN, μετά βίας, κατάφερε να συγκεντρώσει το 0.4% των ψήφων. Τα υπόλοιπα κόμματα της άκρας δεξιάς είχαν την ίδια τύχη, εκτός απο την Συνομοσπονδία της Ανεξάρτητης Πολωνίας (KPN), που κατάφερε να βγάλει μερικούς - έστω και λιγότερους απ'ό,τι στην προηγούμενη περίοδο - βουλευτές.
Η ήττα των ακροδεξιών, στις εκλογές της 19/9/93, τους οδήγησε στον σχηματισμό ευρύτερης "συμμαχίας", εν όψει των περιφερειακών εκλογών για την τοπική αυτοδιοίκηση που διεξάγονται φέτος. Τη στιγμή που συντασσόταν το αντιφασιστικό δελτίο (Μάρτης 1994), πάντως, η "συμμαχία" είχε σπάσει σε δυο φράξιες που αλληλοτρώγονταν, ενώ, σύμφωνα με όλους τους πολιτικούς σχολιαστές - ανεξάρτητα απ'την τοποθέτησή τους - οι ακροδεξιοί πρόκειται να καταποντισθούν στις εκλογές.

---

30 Σεπτέμβρη 1993 : Οι αντιφασίστες του Torun εγκαινιάζουν εκστρατεία, για την εκκαθάριση των ακροδεξιών της πόλης, με τη διοργάνωση συναυλίας, στην οποία συμμετέχουν τα συγκροτήματα "Apatia", "Homomilitia", "Cymeon x" και "Toxic Boulers". Οι ναζί-σκινς, που ετοιμάζονταν "να τα κανουν λίμπα", δεν μπόρεσαν τελικά να αντιδράσουν. Λίγες μέρες μετά τη συναυλία, το Αντιναζιστικό Μέτωπο του Torun άρχισε ευρείας έκτασης αντιναζιστική προπαγανδιστική - ενημερωτική καμπάνια.

---

2 Οκτώβρη 1993 : Μέλη του Αντιναζιστικού Μετωπου "έπιασαν στα πράσα" μερικούς σκίνχεντς, τη στιγμή που έκλεβαν ένα κατάστημα στο Cieszyn, στα Πολωνο-Τσεχικά σύνορα. Αυτού του είδους οι κλοπές - που έχουν συνήθως για θύματα Τσέχους - αποτελούν το αγαπημένο "σπορ" των ακροδεξιών της περιοχής, στο οποίο επιδίδονται με την ανοχή της αστυνομίας.

---

30 Νοέμβρη 1993 : Το PNC οργάνωσε διαδήλωση έξω από τη νομαρχία της Κρακοβίας. Τα πανώ των εθνικιστων έγραφαν : "Τα διαμερίσματα της Πολωνίας ανήκουν στους Πολωνούς" και "Εβραίοι και Γερμανοί, έξω απ'την Πολωνική Σιλεσία". Η "εκδήλωση" κράτησε 20 λεπτά.

---

8 Γενάρη 1994 : Εξήντα περίπου φασίστες τίμησαν την 55η επέτειο του θανάτου του Roman Dmowski (επικεφαλής της πολωνικής άκρας δεξιάς και "εθνικού ήρωα" των Πολωνών εθνικιστών), στο Cracoy. Οι φασίστες έκαψαν τελετουργικά γερμανικές και ισραηλινές σημαίες. Η αστυνομία δεν επενέβη, μολονότι η εκδήλωση είχε απαγορευθεί.

---

18 Γενάρη 1994 : Απ'τον εκδοτικό οίκο Kova κυκλοφόρησε ένα βιβλίο, με τίτλο "Η σταυροφορία των σκίνχεντς". Στο βιβλίο περιλαμβάνονται πολλές συνεντεύξεις μελών της "εθνικής συμμαχίας των Πολωνών σκίνχεντς", της "Szczerbiec". Πρόκειται για ένα βιβλίο που επιχειρεί μια σε βάθος ανάλυση του φαινομένου των ναζί-σκινς στην Πολωνία, αλλά και σ'όλη την Ευρώπη.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ WROCLAW ; Μετά τα όσα περιγράψαμε πιο πάνω, τα πράγματα έχουν κάπως ηρεμήσει. Εχει λιγοστέψει σημαντικά ο αριθμός των νεαρών που "φλερτάρουν" με τους ναζί. Αντίθετα, έχει παρατηρηθεί σημαντική αύξηση στην επιρροή του Αντιναζιστικου Μετώπου. Ετσι, οι φασίστες, που παλιότερα χτυπούσαν κάθε φορά που θα γινόταν κάποια αντιφασιστική εκδήλωση, τώρα, δεν τολμούν να εμφανιστούν. Οι περισσότεροι σκίνχεντς του Wroclaw έχουν συσπειρωθεί γύρω απ'την "Εθνική Πολωνική Κοινότητα" του B.Tejkowski. Η ηλικία τους κυμαίνεται απ'τα 15 μέχρι τα 22, κατά μέσον όρο. Ζουν στις ίδιες γειτονιές και συνδέονται μα στενούς προσωπικούς δεσμούς μεταξύ τους. Σχεδόν καθημερινά, επιδίδονται σε κλοπές και σε ληστείες.
Μια δεύτερη ομάδα ναζί-σκινς έχει σχηματιστεί γύρω απ'την "Εθνική Συμμαχία Szczerbiec", αρχηγός της οποίας είναι ο επικεφαλής του μουσικού συγκροτήματος "Legion" (Λεγεώνα). Η "σπεσιαλιτέ" του συγκροτήματος αυτού είναι οι διασκευές... θρησκευτικών ύμνων της καθολικής εκκλησίας ! Μια άλλη ομάδα, τέλος, τιτλοφορείται "Μέτωπο Αρείας Επιβίωσης" (AFP) και είναι - η τουλάχιστον έτσι ισχυρίζεται - πολωνικό τμήμα του "κινήματος Blood and Honour" (Αίμα και Τιμή· πρόκειται για το βρεταννικό μουσικό συγκρότημα που πήρε το ονομά του απ'το σύνθημα των Γερμανών SS - Blut und Ehren. Ο επικεφαλής αυτού του συγκροτήματος, που έχει πεθάνει, εθεωρείτο ο αρχηγός των σκίνχεντς της Βρεταννίας. Μετά τον θάνατό του έχει "θεοποιηθεί" απ'τους ναζιστές σκίνχεντς όλου του κόσμου). Κεντρικός "πυρήνας" αυτής της ομάδας είναι το μουσικό συγκρότημα "Konkwista" (Κατάκτηση). Πρόσφατα, όμως, ο μάνατζερ του συγκροτήματος το εγκατέλειψε, διακήρυξε ότι είναι...σοσιαλιστής κι ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει στην ίδρυση ενός νέου συγκροτήματος που θα παίζει μουσική "οϊ". Μαζί του αποχώρησαν κι άλλα κορυφαία στελέχη του AFP και ήδη μαθαίνουμε ότι το "Konkwista" αποφάσισε να αυτοδιαλυθεί.

Ο ΝΑΖΙΣΜΟΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
"ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ".

ΕΙΝΑΙ
Ε Γ Κ Λ Η Μ Α !

Μη μένετε αδιάφοροι.
ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ, ΤΩΡΑ !!!

ΕΠΕΙΓΟΝ

Η "δικαιοσύνη" των ΗΠΑ ετοιμάζεται να δολοφονήσει τον Mumia Abu Jamal

Πόσο κοστίζει η ανθρώπινη ζωή στην πατρίδα του φιλελευθερισμού, στη χώρα που διαρρηγνύει τα ιμάτιά της για τα ανθρώπινα δικαιώματα ;

ΚΑΤΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΤΙΠΟΤΑ !

(ιδίως όταν πρόκειται για τη ζωή κάποιου "μη-Αμερικανού πολίτη" ή κάποιου "Αμερικανού πολίτη δεύτερης κατηγορίας"...).

Η ίδια η ζωή, η ύπαρξη ενός ανθρώπου θεωρείται ΕΓΚΛΗΜΑ, όταν ο άνθρωπος αυτός τυχαίνει να ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ.

Και, φυσικά, όταν είναι ασιατικής, λατινοαμερικάνικης, ινδιάνικης, αφρικανικής καταγωγής, τότε ΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΩΝΥΜΟ...

Μιλάμε, βέβαια, για ανθρώπους. Γιατί, όταν πρόκειται για τη "ζωή" κάποιου μπάτσου, το πράγμα είναι εντελώς διαφορετικό...

Θα μας πείτε : Μα, το ίδιο δεν συμβαίνει και στην Ελλάδα ; και σ' όλο τον κόσμο ;

Αναμφισβήτητα, ΝΑΙ.

Ομως, η Ελλάδα - έστω κι αν πολύ θα τόθελε - δεν θεωρείται διεθνώς Η Προστάτιδα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων· και, στο κάτω-κάτω, δεν είναι παρά μια μικρή κι ασήμαντη δημοκρατία της μπανάνας.

Οι ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, όμως... και θεωρούνται και θεωρούν τον εαυτό τους σαν ΤΗΝ Προστάτιδα !!! (των πάντων απο τα πάντα). Είναι η χώρα που δεν δίσταζε ποτέ να καταγγείλει ακόμη και την παραμικρότερη παραβίαση των ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων στο κομμουνιστικό μπλοκ ή σε οποιαδήποτε άλλη χώρα (αρκεί, βέβαια, το καθεστώς της χώρας αυτής να μην ήταν "φίλα κείμενο"...).

Ας έρθουμε, όμως, στην υπόθεση του Mumia Abu Jamal (γιατί, αλλοιώς κάποιοι θα μας κολλήσουν πάλι τη "ρετσινιά του αντιαμερικανισμού").

Τον Δεκέμβρη του 1981, στην Πολιτεία της Πενσυλβανίας, σκοτώθηκε ένας μπάτσος. Κάποιοι αυτόπτες μάρτυρες είπαν πως είδαν κάποιους μαύρους να τριγυρνάνε στην περιοχή...

Είναι η εποχή που τα κινήματα των μαύρων (Black Liberation Army, Black Panthers, Black Moslems κλπ.) υποχωρούν. Είναι η εποχή που η CIA καταστρώνει τα πιο καταχθόνια σχέδια για να δυσφημίσει τα κινήματα αυτά, καθώς κι οποιαδήποτε άλλη αντικαθεστωτική κίνηση. Είναι η εποχή που ξαναεμφανίζεται η Ku Klux Klan.

Η αστυνομία αδυνατεί να βρει ποιός σκότωσε τον μπάτσο, τ' αγγλοσαξωνικά αφεντικά της, όμως, θέλουν οπωσδήποτε έναν ένοχο· και τον θέλουν ΜΑΥΡΟ !

Ο Mumia Abu Jamal είναι ΜΑΥΡΟΣ. Το ίδιο του το όνομα μαρτυρεί πως είναι και ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΣ. Τυχαίνει, ακόμη, όταν δημοσιογράφος σε κάποια αντικαθεστωτικά έντυπα, να είναι και ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ...

Οταν οι μπάτσοι, λίγες μέρες μετά το θάνατο του δικού τους, τον σταματούν για να τον ελέγξουν, ο Mumia Abu Jamal "προσπαθεί να διαφύγει"...

Οι μπάτσοι ρίχνουν με τα περίστροφά τους στο ψαχνό και τον τραυματίζουν σοβαρά. Στη συνέχεια, τον χτυπούν με λύσσα. Τον μπουζουριάζουν στο τμήμα κι εκεί μαθαίνουνε ποιός είναι, τί κάνει, αλλά και τί μπορεί να τους κάνει, αν τον αφήσουν ελεύθερο να συνεχίσει την αρθρογραφική του δραστηριότητα...

Ο ΕΝΟΧΟΣ ΕΧΕΙ ΒΡΕΘΕΙ !...

Την άλλη κιόλας μέρα, αν και βαρειά τραυματισμένος, ο Mumia Abu Jamal οδηγείται στον ανακριτή, κατηγορούμενος για το φόνο του μπάτσου... Ο ανακριτής της Φιλαδέλφειας αναγνωρίζει στο πρόσωπο του κατηγορούμενου "έναν μαχητικό ρήτορα, που δεν φοβάται να υψώσει τη φωνή του" και, κατά τα άλλα,...ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΕΝΟΧΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ.

Οι αγγλοσάξωνες άρχοντες των ΗΠΑ και του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ τρίβουν τα χέρια τους ικανοποιημένοι...

Στις 3 Ιούλη 1982, το δικαστήριο των ενόρκων τον κηρύσσει ΕΝΟΧΟ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΣ ΠΡΩΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ και τον καταδικάζει σε ΘΑΝΑΤΟ.

Μικρή λεπτομέρεια : Από τους 12 ενόρκους, οι 10 είναι αγγλοσάξωνες. (Λέμε "μικρή", γιατί πρόκειται για κάτι το εντελώς συνηθισμένο και κοινότυπο στη "δικαιοσύνη" της ΠΡΟΣΤΑΤΙΔΑΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ. Οι 2 μαύροι ένορκοι - ποτέ δεν είναι περισσότεροι - αρκούν για να ησυχάσουν τις δημοκρατικές ευαισθησίες των αγγλοσαξώνων...).

ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ, ο Mumia Abu Jamal κρατείται σε απομόνωση στην πτέρυγα μελλοθανάτων των φυλακών της Φιλαδέλφειας, στην Πενσυλβάνια, πολιτεία ομόσπονδη της χώρας που πρωτοστατεί στον αγώνα για τον ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟ όλων των υπολοίπων χωρών του πλανήτη...

Τα εφετεία του κράτους που δεν διστάζει να βάψει τα χέρια του στο αίμα Ιρακινών, Σομαλών, Παλαιστινίων, Κούρδων, Βορειοκορεατών, Πορτορικανών, Σέρβων (ας βρούν οι "φιλοαμερικάνοι" ποιός λαός έχει γλυτώσει από τη δολοφονική μανία των επικυρίαρχων της Γης). δεν ήταν, φυσικά, δυνατόν ν'ακούσουν τη φωνή των χιλιάδων πολιτών των ΗΠΑ (πολιτών, βέβαια, "δεύτερης διαλογής"), που ζητούσαν να σταματήσει επιτέλους ο βασανισμός του μαύρου αγωνιστή. Απέρριψαν όλες τις αιτήσεις και προσφυγές, με τις οποίες ο μελλοθάνατος ζητούσε αναθεώρηση της δίκης και ανθρώπινες συνθήκες κράτησης του. (Και, φυσικά, με το δίκιο τους, αφού ο Mumia Abu Jamal δεν είναι από εκείνους τους Αμερικανούς που θα πάνε να σκοτώσουν για το χατήρι του χαμογελαστού μέχρις ηλιθιότητος προέδρου τους και για τα συμφέροντα των χοντρών αγγλοσαξώνων βιομηχάνων...).

Ετσι, από στιγμή σε στιγμή, ο (αγγλοσάξωνας) κυβερνήτης της Πενσυλβανίας, Robert Casey, αναμένεται να υπογράψει το χαρτί που θα στείλει τον Mumia Abu Jamal στον θάνατο και θα εγκαινιάσει την εφαρμογή της θανατικής ποινής στην πολιτεία της Πενσυλβανίας, μεταβάλλοντας την σε Τρανσυλβανία...

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ λόγος της καθυστέρησης της θανάτωσης του Mumia Abu Jamal, σύμφωνα με την επείγουσα έκκληση της "ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ" του, είναι η εκδήλωση της διεθνούς συμπαράστασης (έστω κι ενός απλού γράμματος διαμαρτυρίας). Αυτή η διεθνής συμπαράσταση θα κρατήσει στη ζωή τον Mumia, όπως έχει κρατήσει στη ζωή τον Leonard Peltier και τόσους άλλους αιχμαλώτους των ΗΠΑ... Κι αυτή η διεθνής συμπαράσταση θα τους ξαναδώσει τη χαμένη τους ελευθερία.

Μη διστάσετε, λοιπόν, να γράψετε τις απόψεις σας για την American-style δικαιοσύνη, για την ποινή του θανάτου, για την άδικη καταδίκη του Mumia Abu Jamal.

Μη βαρεθείτε να ταχυδρομήσετε τη διαμαρτυρία σας όσο το δυνατόν συντομώτερα.

ΜΗ ΘΕΛΗΣΕΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΦΡΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ, ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΣΑΣ...

Αλλοιώς, καλύτερα να μην διαμαρτυρηθείτε όταν θα σας παίρνουν για το απόσπασμα.

Απευθύνετε τη διαμαρτυρία σας στον κυβερνήτη της Πενσυλβανίας

Governor Robert Casey
Main Capital Building
Room 225
Harrisburg, PA 17120
USA

Επειδή ο χρόνος που έχει στη διάθεση του ο μελλοθάνατος αγωνιστής δεν είναι πολύς, αν διαθέτετε κάποιο φαξ ή τα χρήματα για κάποιο τηλεγράφημα, μην τσιγκουνευτείτε. Στείλτε το τηλεγράφημά σας στην παραπάνω διεύθυνση ή το φαξ σας στον αριθμό

001 - 717 - 783 1396.

Αν, επίσης, μπορείτε, στείλτε αντίτυπο στην

INTERNATIONAL
CONCERNED FAMILY AND FRIENDS
OF MUMIA ABU JAMAL
P.O.Box 19709
PHILADELPHIA, PA 19143
USA.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Στη διάρκεια της περασμένης δεκαετίας, οι ΗΠΑ ξόδεψαν περισσότερα από 600 εκατομμύρια δολλάρια, προσπαθόντας να αναπτύξουν τα αμυντικά τους προγράμματα για την αντιμετώπιση κάποιας επίθεσης με βιολογικά όπλα. Η κύρια δικαιολογία για την ανάπτυξη του αποκαλούμενου "προγράμματος βιολογικής άμυνας" ήταν πάντα η Σοβιετική Ενωση που, σύμφωνα με τις προηγούμενες κυβερνήσεις των ΗΠΑ, είχε αναπτύξει ένα επιθετικό πρόγραμμα βιολογικού πολέμου, κατά παράβαση της Συνθήκης για τα Βιολογικά Οπλα. Τώρα, που ο ψυχρός πόλεμος έχει τελειώσει, κάποιοι υποστηρικτές του ελέγχου των εξοπλισμών υποστηρίζουν ότι οι ΗΠΑ θα πρέπει να σταματήσουν τις έρευνες στον τομέα αυτό και να στρέψουν τις προσπάθειές τους στην παρεμπόδιση της διάδοσης τέτοιων όπλων, μέσω της υπογραφής διεθνών συμφωνιών.

Σύμφωνα, ωστόσο, με τους στρατιωτικούς, η ανάγκη ανάπτυξης αμυντικών μέσων - π.χ. ανιχνευτών, προστατευτικού ιματισμού, εμβολίων κλπ. - εναντίον μιας ενδεχόμενης βιολογικής επίθεσης, είναι αυτή τη στιγμή πιο πιεστική απ'ό,τι ποτέ άλλοτε. Η πρόοδος της βιοτεχνολογίας, ισχυρίζονται, έχει κάνει πολλές χώρες, ιδιαίτερα εκείνες που τα οικονομικά τους δεν τους επιτρέπουν την ανάπτυξη ενός πυρηνικού οπλοστασίου, να θεωρούν τα βιολογικά όπλα, σαν μια άκρως ελκυστική εναλλακτική λυση.

Κατά το Πεντάγωνο, 25 χώρες, στις οποίες περιλαμβάνονται και κάποιοι ορκισμένοι εχθροί των ΗΠΑ, όπως η Βόρεια Κορέα, το Ιράν και το Ιράκ, αναπτύσσουν ή έχουν ήδη αναπτύξει βιολογικά όπλα. Ο Billy Richardson, που σαν υφυπουργός άμυνας για θέματα χημικού πολέμου επιβλέπει τα χημικά, αλλά και τα βιολογικά ερευνητικά προγράμματα, κατέθεσε στο Κογκρέσσο ότι "η άμυνα εναντίον μιας βιολογικής επίθεσης έχει προσελκύσει το άνευ προηγουμένου ενδιαφέρον και την αμέριστη υποστήριξη των κύκλων του Πενταγώνου" κι ότι οι ανώτεροι αξιωματούχοι του υπουργείου άμυνας έχουν δώσει "απόλυτη προτεραιότητα" στα σχετικα προγράμματα.

Το 1994, το υπουργείο άμυνας ζήτησε 60 εκατομμύρια δολλάρια από τον κρατικό προϋπολογισμό για τα σχετικά προγράμματά του, έναντι των 50 εκατομμυρίων που είχε δαπανήσει το 1992. Ο στρατός ζητάει κονδύλια για την εγκατάσταση ενός νέου κέντρου δοκιμών εμβολίων στο Fort Detrick, Md., όπου, στη διάρκεια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ήταν εγκατεστημένο το επιτελείο βιολογικών πολεμικών ερευνών. Ακόμη, τον περασμένο Ιούνιο, ο στρατός ανακοίνωσε την πρόθεσή του να κατασκευάσει ένα εργαστήριο δοκιμών παθογόνων παραγόντων στο πεδίο δοκιμών Dugway, στην πολιτεία της Utah. Στα μέσα της δεκαετίας του 1980, η αντίδραση των ριζοσπαστικών ομάδων, αλλά και κάποιων διακεκριμμένων πολιτικών της Utah, σαν του γερουσιαστη Orrin Hatch, είχαν καταφέρει να εμποδίσουν την κατασκευή, στο Dugway, ενός κέντρου στο οποίο θα διεξάγονταν έρευνες και πειράματα για τους πιο επικίνδυνους παθογόνους παράγοντες που θα μπορούσε να κατασκευάσει ο άνθρωπος, ιδιαίτερα για παράγοντες αλλαγής του βιογενετικού κώδικα, οι οποίοι προκαλούν ασθένειες τις οποιες η επιστήμη αδυνατεί να θεραπεύσει. Τώρα, ο στρατός σχεδιάζει την κατασκευή ενός ερευνητικού κέντρου μικροτέρων διαστάσεων, που όμως θα ασχολειται με παρόμοιους θανατηφόρους παράγοντες, σαν τον άνθρακα, τις τοξίνες βοτουλίνης και τους ιούς της εγκεφαλομυελίτιδας.

Ξοδεύτηκαν, άραγε, σωστά τα χρηματικά ποσά που, μέχρι στιγμής, έχουν παραχωρηθεί στο πρόγραμμα βιολογικής άμυνας ; Το παραπάνω ερώτημα δεν τέθηκε - όπως θα περίμενε κανείς - από τους παραδοσιακούς επικριτές του στρατού, αλλά από το General Accounting Office (το αντίστοιχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις ΗΠΑ). Μια έκθεση του GAO, αποκάλυψε ότι, στις αρχές του πολέμου στον Περσικό Κόλπο, τα αποθέματα του στρατού των ΗΠΑ σε εμβόλια κατά του άνθρακα και της βοτουλίασης, που πιστευόταν ότι αποτελούσαν τα κύρια βιολογικά όπλα του Ιράκ, ήταν πολύ λιγότερα απ'όσα χρειαζόνταν για την προστασία των Αμερικανών στρατιωτών. Το 1990, κατέληγε η έκθεση του GAO, το 20% τουλάχιστον (ίσως, το 40%) του προϋπολογισμού για την ανάπτυξη βιολογικών όπλων του στρατού δεν αποσκοπούσε στην εξουδετέρωση των ασθενειών και των τοξινών που, σύμφωνα με τις υπηρεσίες πληροφοριών του ίδιου του στρατού, αποτελούσαν το βιολογικό οπλοστάσιο του εχθρού. Στην ουσία, η έκθεση του GAO έλεγε ότι "ίσως να μην είναι απαραίτητο να διεξάγει για δεύτερη φορά ο στρατός" τις έρευνες που είχαν ήδη κάνει τα Εθνικά Ινστιτούτα Υγείας (National Institutes of Health) και τα Κέντρα Ελέγχου Ασθενειών (Centers for Disease Control).

(Σημ.του Α.: Τα NIH και τα CDC έχουν επανειλημμένα - από την εποχή του πολέμου του Βιετνάμ - καταγγελθεί σαν εργαστήρια πολεμικών ερευνών. Βλ. επανειλημμένα άρθρα στο Covert Information Bulletin, το Lobster και άλλα περιοδικά που ασχολούνται με τις ένοπλες δυνάμεις και τις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ).

Οι αξιωματούχοι του Πενταγώνου απαντούν ότι καμμιά πολιτική υπηρεσία δεν μπορεί να κατανοήσει τις ανάγκες και τα προβλήματα των ενό-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

πλων δυνάμεων. Ισχυρίζονται, επίσης, ότι οι περικοπές που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας λόγω του πολέμου στον Περσικό Κόλπο δείχνουν ότι το πρόγραμμα βιολογικής άμυνας χρειάζεται περισσότερη υποστήριξη· όχι λιγότερη. Παρ'όλα αυτά, οι επικριτές του προγράμματος υποστηρίζουν ότι πρέπει, το συντομώτερο δυνατόν, οι έρευνες για εμβόλια και οι έρευνες που αφορούν παθογόνους παράγοντες να ανατεθούν σε κάποια πολιτική υπηρεσία.

(Σημ. του Α.: Κάτι παρόμοιο είχε προταθεί και στη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ. Το αντιπολεμικό κίνημα της εποχής είχε αντιδράσει έντονα στην ιδέα να μεταβληθούν τα Πανεπιστήμια των ΗΠΑ σε κέντρα στρατιωτικών ερευνών. Βλ. σχετικά άρθρα του Noam Chomsky στη συλλογή Language & Politics, Black Rose Press).

Τον περασμένο Ιούνιο (1993), το Κογκρέσσο έκανε ένα πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Η νομοθετική εξουσία ζήτησε από το υπουργείο υγείας και κοινωνικών υπηρεσιών (department of health and human services) να εξετάσει "την καταλληλότητα και - αν ήταν κατάλληλα - την επίδραση που θα είχε η ανάθεση στα Εθνικά Ινστιτούτα Υγείας της διεξαγωγής όλων των Ομοσπονδιακών ερευνητικών, αναπτυξιακών, δοκιμαστικών των αποτελεσμάτων αρμοδιοτήτων, σχετικά με τα ιατρικά αντίμετρα κατά των παθογόνων παραγόντων ενός βιολογικού πολέμου". Ο υπουργός υγείας αναμένεται να δώσει την απάντησή του τον ερχόμενο Ιούνιο.

Θα βοηθούσαν, άραγε, οι ΗΠΑ τις διεθνείς προσπάθειες ελέγχου των εξοπλισμών, μ'αυτή την, έστω και μερική, αποστρατιωτικοποίηση του προγράμματός τους ; Κατά την Susan Wright του Πανεπιστημίου του Michigan, πολιτική επιστήμονα και αυθεντία στα θέματα βιολογικού πολέμου, η απάντηση στο ερώτημα είναι θετική. "Ο,τιδήποτε κι αν κάνουν οι ΗΠΑ, είναι μοιραίο να προκαλέσει την προσοχή και, ως ένα βαθμό, να βρει μιμητές", παρατηρεί. Επί πολλά χρόνια, οι ομάδες που αγωνίζονται για τον έλεγχο των εξοπλισμών ζητούν να υιοθετηθούν επί τέλους κάποιες διαδικασίες "επαλήθευσης" (verification· δηλαδή επαλήθευσης των ισχυρισμών ενός εχθρικού κράτους περί καταστροφής του πυρηνικού - βιολογικού - χημικού του οπλοστασίου κλπ.) ώστε να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της Συνθήκης για τα Βιολογικά Οπλα, που απαγορεύει την κατασκευή και χρήση βιολογικών όπλων, καθώς και τις σχετικές έρευνες για επιθετικούς σκοπούς. Η συνθήκη έχει υπογραφεί από περισσότερες από 120 χώρες, περιλαμβανομένων και των ΗΠΑ, που την υπέγραψαν το 1972.

Το 1991, οι χώρες που έχουν υπογράψει τη συνθήκη συνέστησαν κάποιες επιτροπές εμπειρογνωμόνων για να μελετήσουν το πρόβλημα της επαλήθευσης. Οι εμπειρογνώμονες παρέδοσαν τα πορίσματά τους στη συνέλευση του ΟΗΕ, πέρισυ το φθινόπωρο, και τα συμβαλλόμενα μέρη (δηλαδή οι κυβερνήσεις που έχουν υπογράψει τη συνθήκη) πρόκειται ν'αρχίσουν, φέτος, επίσημες διαπραγματεύσεις για την υιοθέτηση αμοιβαία αποδεκτών επαληθευτικών διαδικασιών. Αυτές οι διαδικασίες θα μπορούν να προβλέπουν, τόσο τακτικές, όσο και έκτακτες επιθεωρήσεις των βιοτεχνολογικών εγκαταστάσεων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, καθώς και λεπτομερείς ετήσιες αναφορές για την παραγωγή παραγόντων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν δυαδικά.

(Σημ. του Α. : "Dual" ή "Binary use"· πρόκειται για τη συνδυασμένη χρησιμοποίηση δυο παραγόντων που, μεμονωμένοι, δεν είναι επικίνδυνοι κι, ακόμη, μπορούν να χρησιμοποιούνται για ειρηνικούς σκοπούς).

Οι κυβερνήσεις Reagan και Bush είχαν αντιταχθεί στη λήψη τέτοιων μέτρων, ισχυριζόμενες ότι θα ήταν αναποτελεσματικά κι ότι θα οδηγούσαν σε παραβιάσεις του ιδιωτικού απορρήτου.

"Είναι δυνατή η τέλεια επαλήθευση ;", ρωτάει η Barbara H.Rosenberg του πολιτειακού Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, στο Purchase, η οποία είναι επικεφαλής του σχεδίου επαλήθευσης των χημικών και βιολογικών εξοπλισμών της Ομοσπονδίας Αμερικανών Επιστημόνων. "Όλοι συμφωνούν ότι δεν είναι· ιδιαίτερα για τα βιολογικά όπλα όπου έχουμε να αντιμετωπίσουμε τις δυαδικές τεχνολογίες. Ο στόχος του σχεδίου, όμως, είναι η επίτευξη της μεγαλύτερης δυνατής διαφάνειας". Για να παροτρύνουν τις αναπτυσσόμενες χώρες να δεχθούν τις επαληθευτικές διαδικασίες, προσθέτει, ίσως χρειαστεί οι αναπτυγμένες χώρες να τις βοηθήσουν να αποκτήσουν βιοτεχνολογία, χαλαρώνοντας τον έλεγχο στις εξαγωγές των σχετικών προϊόντων και της τεχνογνωσίας. "Όλες οι αναπτυσσόμενες χώρες ενδιαφέρονται για κάτι τέτοιο, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει τίποτε", λέει.

Η Ομοσπονδία Αμερικανών Επιστημόνων και η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (του ΟΗΕ) προσπαθούν, επίσης, να καταστήσουν το επαληθευτικό σύστημα μέρος μιας γενικότερης προσπάθειας για την παρακολούθηση και την, κατά το δυνατόν, γρηγορότερη αντιμετώπιση των ασθενειών, είτε αυτές οφείλονται σε σκόπιμη ενέργεια, είτε σε φυσικά αίτια. Πέρισυ το Σεπτέμβρη, οι δυο οργανώσεις διοργάνωσαν, στη Γενεύη, συζήτηση για το σχέδιο αυτό, που ονομάζεται Πρόγραμμα Παρακολούθησης Εμφάνισης Ασθενειών.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Σύμφωνα με ένα μέλος επιτροπής του Κογκρέσσου που εποπτεύει το πρόγραμμα βιολογικής άμυνας, ωστόσο, ο έλεγχος των εξοπλισμών δεν αρκεί από μόνος του για να προστατεύσει τους στρατιώτες των ΗΠΑ. Η ίδια απορρίπτει τον ισχυρισμό της Wright ότι με την περικοπή ή την αποστρατιωτικοποίηση των σχετικών με τον βιολογικό πόλεμο ερευνών θα μπορούσαν οι ΗΠΑ να αποθαρρύνουν άλλες χώρες απ'το να αποκτήσουν βιολογικά όπλα. Μια τέτοια ενέργεια, υποστηρίζει, "δεν θα εμποδίσει την Βόρεια Κορέα ή το Ιράκ να αναπτύξουν όπλα αυτού του είδους".

Η κυβέρνηση Clinton θα πρέπει να χαράξει μια σαφή πολιτική σ'ότι αφορά το πρόγραμμα βιολογικής άμυνας της ή τις προσπάθειές της για τον έλεγχο των εξοπλισμών. Κυβερνητική πηγή λέει ότι, αν και ο Λευκός Οίκος είναι πιθανόν να υποστηρίξει κάποια θεαματικά μέτρα για τον έλεγχο των εξοπλισμών, είναι απίθανο το να περικόψει ή να αποστρατιωτικοποιήσει την άμυνα των ΗΠΑ.

"Η άποψή μου", παρατηρεί ο κυβερνητικός αξιωματούχος, "είναι πως υπάρχει πραγματική ανάγκη για ένα ισχυρό πρόγραμμα βιολογικής άμυνας".

(Το παραπάνω άρθρο του John Horgan δημοσιεύθηκε στο Scientific American του Γενάρη 1994).

Ο άνθραξ οφείλεται στο βακτηρίδιο Bacillus anthracis, που προκαλεί πνευμονική νόσο. Προκαλεί "ρίγη μετά υψηλού πυρετού, αρθραλγίες, ταχύπνοια, κυκλοφοριακές διαταραχές, βρογχοπνευμονικές εστίες μετά γαγγραινωδών αποστημάτων, σηψαιμία. Η μολυσματικότης της νοσου είναι εξαιρετικά υψηλή, αλλά σπάνια μεταδίδεται από άνθρωπο σε άνθρωπο. Η περίοδος επωάσεως του μικροβίου είναι 1-5 μέρες και τα συμπτώματα διαρκούν 3-5 μέρες. Η θνησιμότης των προσβεβλημένων είναι εξαιρετικά μεγάλη. Δεν υπάρχει αντιβιωτική θεραπεία. Υπάρχει εμβόλιο για τα ζώα, αλλά για τον άνθρωπο εξακολουθεί να μην υπάρχει μέθοδος προστασίας ικανοποιητική. Κάποια εμβόλια, που έχουν παραχθεί πρόσφατα, δεν έχουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα και οι εμβολιασμοί πρέπει να επαναλαμβάνονται συχνά. Μεταδίδεται διά της εισπνοής, διά του δέρματος και πεπτικώς. Επίσης από τα ζώα"

(Οι παραπάνω πληροφορίες προέρχονται από το βιβλίο "Ο επιστημονικός πόλεμος" του αντιναυάρχου Π.Ε.Κώνστα,Αθήνα 1971).

Εμείς, προσθέτουμε ότι, εκτός από την πνευμονική ανθρακίαση υπάρχει και η δερματική μορφή της (κακοήθης φλύκταινα, κακοήθες οίδημα), που είναι εξ ίσου επικίνδυνη.

Βοτουλίνη λέγεται η ισχυρότατη τοξίνη που παράγει το αναερόβιο μικρόβιο Clostridium botulinum (από τη λατινική λέξη botulus = λουκάνικο). Βοτουλίαση ή βοτουλισμός είναι άλλες ονομασίες της αλλαντίασης, δηλαδή της νοσου που προκαλείται στον ανθρωπο (αλλά και στα ζώα) από το παραπάνω μικρόβιο, το οποίο δεν εμφανίζεται ποτέ στο νωπό κρέας, αλλά ευδοκιμεί στα αλλαντικά, στις κονσέρβες και στα αλίπαστα.
Τα σπορίδια του μικροβίου είναι ανθεκτικότατα. Καταστρέφονται μόνο με βρασμό (στους 121° Κελσίου, χρειάζονται δέκα ολόκληρα λεπτά για να εξοντωθούν).
Οταν το μικρόβιο βρεθεί σε περιβάλλον με λίγο οξυγόνο, αρχίζει να παράγει βοτουλίνη. Εχει υπολογιστεί ότι ένα κυβικό εκατοστό αυτής της τοξίνης που προσβάλλει τους νευρικούς ιστούς αρκεί για να δηλητηριάσει 80.000 ανθρώπους.
Το μικρόβιο επωάζεται μέσα σε 18 - 36 ώρες και δεν προκαλεί αλλοίωση του χρώματος, της οσμής ή της γεύσης των προσβεβλημένων τροφίμων.
Τα συμπτώματα της νόσου, που εμφανίζονται λίγες ώρες μετά την κατανάλωση των προσβεβλημένων τροφίμων, είναι : έντονοι πόνοι στην κοιλιά, ναυτία, ίλιγγος, αιματηροί έμετοι, διαταραχές της όρασης, παράλυση των μυών του φάρυγγα, ασφυξία και τέλος θάνατος.
Η θνησιμότητα είναι ιδιαίτερα μεγάλη και φτάνει στο 25 - 70 % των περιπτώσεων. (Στις συνήθεις δηλητηριάσεις, το ποσοστό θανάτου είναι μόνο 1%).
Δεν υπάρχει αντιβιωτική θεραπεία της αλλαντίασης. Η θεραπεία γίνεται με τη χορήγηση ορών και κάποιων ανατοξινών (αντιδότων) αμφίβολης αποτελεσματικότητας.
Οι διάφοροι τύποι της βοτουλίνης έχουν από παλιά προσελκύσει το ενδιαφέρον των στρατιωτικών. Ιδιαίτερα, η Α-βοτουλίνη, που δρα σε ελάχιστο χρόνο και παρουσιάζει θνησιμότητα άνω του 80%.

Οι εγκεφαλομυελίτιδες οφείλονται σε ιούς τύπου "ARBO", οι οποίοι προσβάλλουν τα εγκεφαλικά κύτταρα και τον μυελό (της σπονδυλικής στήλης και των οστών). Η πιο επικίνδυνη εγκεφαλομυελίτις είναι η "ανατολική" ή "ίππειος" (επειδή εμφανίζεται και στα άλογα, όπου και μελετήθηκε). Ο ιός της δεν μεταδίδεται από άνθρωπο σε άνθρωπο, αλλά με τα τσίμπημα διαφόρων εντόμων. Ο ιός επωάζεται σε 5-15 μέρες και η νόσος διαρκεί 1-3 εβδομάδες. Προκαλεί υψηλό πυρετό (μέχρι 41°), νευραλγικές ανωμαλίες, γαστρικές διαταραχές και φλόγωση του μυελού. Παρουσιάζει ιδιαίτερα μεγάλη θνησιμότητα που φτάνει στο 60%. Υπάρχει εμβόλιο αλλά δεν διαρκεί πολύ και οι εμβολιασμοί πρέπει να επαναλαμβάνονται συχνά.
Στην ίδια ομάδα ανήκει και ο ιός του "κίτρινου πυρετού" που παρουσιάζει θνησιμότητα 40%.

Εκτός από το βιβλίο του Π.Ε.Κώνστα, που προαναφέραμε, παραπέμπουμε στις εγκυκλοπαίδειες καθώς και σε άρθρα που έχουν δημοσιευτεί στα περιοδικά "Ιατρικό Βήμα", "Στρατιωτική Ιατρική" κ.ά.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΔΕΛΤΙΟ ΑΡΙΘΜΟΣ 55 \/ ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1994

- Ρ Ο Υ Α Ν Τ Α -

-Η Ρουάντα είναι μιά μικρή σ' έκταση αφρικάνικη χώρα (26 χιλ. τετρ. χιλ.) και με πληθυσμό [redacted] εκατομ. κατοίκους. Το 90% των κατοίκων ζεί στην αγροτική περιοχή. Η χώρα συνορεύει με το Ζαίρ, την Ουγκάντα και το Μπουρούντι. Η χώρα ήταν αποικία των βέλγων ιμπεριαλιστών. Το 1961 απέκτησε την τυπική ανεξαρτησία της. Η Ρουάντα έχει μονοκομματικό καθεστώς μιά στυγνή δικτατορία που πατρονάρεται από τους βέλγους και γάλλους νεοαποικιοκράτες, επί κεφαλής της στρατιωτικής κλίκας ήταν επί 30 χρόνια ο δικτάτορας Γιουβενάλ Χαμπιαριμάνα από την φυλή των Ούτου.

-Στη Ρουάντα οι δύο φυλές των Ούτου και των Τούσσι βρίσκονται σε χρόνια διαμάχη. Προνομιούχα φυλή που κατέχει τον κρατικό μηχανισμό είναι η Ούτου. Η φυλή των Τούσσι σφαγιάσθηκε και εξορίσθηκαν τα σχετικά στελέχη της. Από το 1991 η φυλή αυτή διεκδικεί τον επαναπατρισμό της στη χώρα, όχι μ' ένα είδος φυλετικού ρεβανσισμού, αλλά προβάλλοντας μέσα από το Πατριωτικό Μέτωπο της Ρουάντα, που στελεχώνει στην πλειοψηφία, αιτήματα οικονομικά και πολιτικά για τη σωτηρία της χώρας. Ο Δικτάτορας Χαμπιαριμάνα αρνήθηκενα δεχθεί τα αιτήματα των ανταρτών του Πατριωτικού Μετώπου, παρ' όλες τις προσπάθειες για ειρήνευση που έγιναν με μεσολάβηση των Προέδρων του Ζαίρ, Ουγκάντας και Τανζανίας.

-Οι τελευταίες πολιτικές εξελίξεις από τον εμφύλιο στη Ρουάντα σηματοδοτούν την πιο κρίσιμη φάση τού εμφυλίου πολέμου. Εδώ και τρία (3) χρόνια επανειλειμένα οι δύο αντίπαλες πλευρές έχουν συναντηθεί στην Αρούσα της Τανζανίας με σκοπό την κατάπαυση του πυρός και την έναρξη ειρηνευτικών συνομιλιών. Οι προτάσεις του πατριωτικού μετώπου που συνοψίονται στην κατάπαυση του πυρός, εκλογή μεταβατικής κυβέρνησης από κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας για την διενέργεια ελεύθερων εκλογών, καθώς και η [redacted]κώλυτη προσχώριση των ανταρτών στον Εθνικό Στρατό, δεν έγιναν αποδεκτές από τον Χαμπιαριμάνα και την ηγεσία του στρατού. Στο πρώτο δεκαήμερο του Απρίλη 1993 ξανάρχισαν οι ειρηνευτικές συνομιλίες στην Αρούσα της Τανζανίας. Παρόντες οι αντιπρόσωποι του Πατριωτικού Μετώπου της Ρουάντας που εμμένουν στις θέσεις του, η αντιπροσωπεία της κυβέρνησης της Ρουάντας μ' επικεφαλής τον Χαμπιαριμάνα, τους εκπροσώπους της Ουγκάντας, Ζαίρ και του Μπουρούντι μ'επικεφαλήςτον νεοεκλεγέντα πρόεδρο της χώρας Σιπριάν Νταριάν Νταριαμίρα από την φύλη Τούσσι. Να σημειώσουμε ότι στο Μπουρούντι κυβερνώσα φυλή είναι οι Τούσσι που ελέγχει την εξουσία εδώ και 30 χρόνια, καταπιέζοντας τους φτωχούς αγρότες της φυλής Ούτου. Στην Ρουάντα συμβαίνει το αντίστροφο.

-Προτού φύγουν τυπικά οι βέλγοι αποικιοκράτες (ενώ στην ουσία τα συμφέροντα τους παραμένουν ακέραια στην περιοχή) φρόντισαν να διαιρέσουν τις δύο φυλές και να τις κατανείμουν άνισα στη Ρουάντα και το Μπουρούντι, με σκοπό νά ελέγχουν οικονομικά και πολιτικά τις δύο χώρες με την σύμπραξη γάλλων και αμερικάνων.

-Όμως ο εμφύλιος πόλεμος στη Ρουάντα δεν είναι αποτέλεσμα φυλετικού παροξυσμού. Είναι κοινωνικός και ταξικός, κάτι που φοβούνται οι νεοαποικιοκράτες και ο διεθνής ιμπεριαλισμός. Η κατάρριψη εξ άλλου του αεροπλάνου που επέβαιναν οι πρόεδροι της Ρουάντας και Μπουρούντι, από πύραυλο εδάφους-αέρος μέσα στα γεωγραφικά όρια της Ρουάντας είναι ένα γεγονός ύποπτο. Δίνει το πράσινο φως στους πραιτωριανούς του Χαμπιαριμάνα νά προβούν σ' ένα όργιο σφαγών πολιτικών αντιπάλων του καθεστώτος και άμαχου πληθυσμού, ενώ ήδη [redacted] αντάρτες του Πατριωτικού Μετώπου έχουν φθάσει στα περίχωρα της πρωτεύουσας Κιγκάλι. Οι μέρες της στρατιωτικής κλίκας του Χαμπιαριμάνα είναι μετρημένες. Ότι και να κάνουν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές για να ντοπάρουν τον λαό με φυλετικό μίσος δεν πιάνει. Το Πατριωτικό Μέτωπο των Ρουαντέζων είναι στα πρόθυρα της εξουσίας. Μιάς εξουσίας βαθειάς δημοκρατικής και σοσιαλιστικής για την κοινωνική και οικονομική πρόοδο της χώρας.

ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
μέλος της Ε.Α.Α.Ε.

Αποσπάσματα από την πολιτική μπροσούρα για τον εμφύλιο πόλεμο της Ρουάντας, που εκδόθηκε το καλοκαίρι του 1992.

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

ΖΗΤΩ Ο ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ , ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ Α Φ Ρ Ι Κ Η Σ.

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

Αθήνα 18 Απριλίου 1994
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΔΑΜΙΔΗΣ, τηλ. 36.32.340

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

****

Για τα όσα συμβαίνουν στη Ρουάντα και στο Μπουρούντι, έχουμε γράψει επανειλημμένα σε προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού, όταν οι σφαγές δεν απασχολούσαν τα παγκόσμια και ελληνικά ΜΜΕ. Τώρα,που,μετά το θάνατο των αρχηγών των δυο κρατών,τα ΜΜΕ αποφάσισαν ν'ασχοληθούν με τα εκεί συμβαίνοντα, δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να αναμασήσουμε τα όσα λένε. Πάντως, απ'όσα διαβάσαμε, ξεχωρίζει το θευμάσιο άρθρο του ΠΟΝΤΙΚΙΟΥ, στις 14 Απρίλη 1994, τόσο για τη διαφωτιστική ιστορική του πλευρά, όσο και για τη διαισθητική πολιτική του ανάλυση.

****

Ετσι, δημοσιεύουμε μόνο δυο παλιότερα κείμενα. Το ένα γραμμένο από τον Τάσο Παπαδόπουλο το 1992 και το άλλο (στις επόμενες σελίδες) από τον Noam Chomsky,το 1972.

Εκεί, που τα Βαλκάνια συναντούν την Αφρική...

ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ :
ΟΙ "ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ"...

Από το βιβλίο του Noam Chomsky "The Washington connection and Third World fascism", ("Ο σύνδεσμος με την Washngton και Τριτο-Κοσμικός φασισμός"), τόμος 1, σελ.106-108. (Black Rose Books, Montreal,1979).

Στη διάρκεια της άνοιξης και του καλοκαιριού του 1972, 250.000 περίπου άνθρωποι δολοφονήθηκαν, συστηματικά στο Μπουρούντι από μια, φυλετικά μειονοτική, κυβέρνηση που προσπαθούσε "να σκοτώσει κάθε διακεκριμένο αρσενικό Χούτου, ηλικίας άνω των 14 ετών" (1). Σύμφωνα με μια έκθεση του American Universities Field Staff (Ομάδα Αμερικανών Πανεπιστημιακών για τη μελέτη των μαχών) την οποία κυβερνητικοί αξιωματούχοι των ΗΠΑ χαρακτήρισαν ως ακριβή, στα θύματα της εκκαθάρισης συμπεριλαμβάνονταν :

> ... Οι 4 Χούτου που συμμετείχαν στην κυβέρνηση, όλοι οι Χούτου αξιωματικοί και, στην ουσία, όλοι οι Χούτου στρατιώτες που υπηρετούσαν στις ένοπλες δυνάμεις, οι μισοί δάσκαλοι των δημοτικών σχολείων του Μπουρούντι, χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι, τραπεζικοί, μικροεπιχειρηματίες και οικιακοί βοηθοί. Τη στιγμή αυτή (Αύγουστος) μόνο μια νοσοκόμα Χούτου έχει απομείνει σ'ολόκληρη τη χώρα και μόνο χίλιοι περίπου Χούτου μαθητές γυμνασίου έχουν καταφέρει να επιζήσουν. (2)

Ηδη από το Μάη του 1972, ο πρωθυπουργός του Βελγίου είχε ανακοινώσει στην κυβέρνησή του ότι το Μπουρούντι αποτελούσε πεδίο μιας "πραγματικής γενοκτονίας" κι ο όρος "γενοκτονία" άρχισε, τον Ιούνιο, να εμφανίζεται στα εσωτερικά έγγραφα και στην αλληλογραφία του αμερικάνικου State Department. Παρ'όλα αυτά, μετά από κάποιες συγκεχυμένες ειδήσεις τον Ιούνιο και κάποιες ομιλίες των γερουσιαστών Kennedy και Tunney, τύπος και το κογκρέσσο των ΗΠΑ τήρησαν απόλυτη σιγή για τα όσα συνέβαιναν (3). Με τον διορισμό νέου πρέσβυ στο Μπουρούντι, τον Ιούνιο του 1972, η επιτροπή εξωτερικών σχέσεων της γερουσίας έδειξε ότι, όχι μόνο ήταν απληροφόρητη για την ιστορία και τα πρόσφατα γεγονότα σ'αυτήν την χώρα, αλλά και ότι αδιαφορούσε παντελώς για το μακελειό (4).

Η μελέτη Carnegie Endowment για την πολιτική των ΗΠΑ σχετικά με τις σφαγές στο Μπουρούντι αναφέρει ότι "Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν έχουν ακόμη αρθρώσει ούτε μια λέξη δημόσια για να περιγράψουν το τεράστιο μέγεθος του εγκλήματος κατά της ανθρωπότητας που συντελείται στο Μπουρούντι - ή για να το καταδικάσουν" (5). Αν και οι ΗΠΑ αγοράζουν το 80% του βασικού εξαγωγικού προϊόντος του Μπουρούντι (καφέ), ούτε μια στιγμή, στη διάρκεια των σφαγών, δεν σκέφθηκαν να απειλήσουν με διακοπή αυτής της ουσιαστικής υποστήριξης της ηγεσίας της χώρας που διέπραττε αυτά τα εγκλήματα (6). Στην ουσία, παρά τη λεπτομερειακή γνώση τους για τα όσα συνέβαιναν στο Μπουρούντι (γνώση που, κατά το δυνατόν, κρατήθηκε μυστική από την κοινή γνώμη) και παρά κάποιο εσωτερικό μνημόνιο που είχε συνταχθεί από το Γραφείο Αφρικανικών Υποθέσεων του υπουργείου εξωτερικών και που έλεγε ότι οι ΗΠΑ είχαν νομική υποχρέωση να παρέμβουν, εν όψει αυτών των μαζικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η αμερικανική κυβέρνηση δεν ανέλαβε καμμιά σοβαρή δράση και δεν πήρε κανένα αποτελεσματικό μέτρο (7). Η μελέτη Carnegie παρατηρεί ότι αυτό ήταν

> ... ένα από εκείνα τα σπάνια επεισόδια στην πρόσφατη εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ που η διακηρυγμένη ανθρωπιστική τους ευαισθησία ότι δεν αντιμετώπιζε κανένα αντίθετο συμφέρον. Στο Μπανγκλαντές, ο χαμός τόσων ανθρώπων είχε μικρότερη σημασία από τις σχέσεις της Washington με το Πακιστάν και την αλλόκοτη μυστική της διπλωματία στο Πεκίνο. Στην Μπιάφρα, η αποστολή βοήθειας δεν σκόνταφτε μόνο στην πολιτική ενός εμφυλίου πολέμου, αλλά και στην πολιτική του State Department, που έδινε μεγαλύτερη αξία στις καλές σχέσεις με την ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Νιγηρίας. Στην περίπτωση του Μπουρούντι, ωστόσο, δεν φαινόταν να υπάρχουν παρόμοια συμφέροντα που να μπορούσαν να επισκιάσουν τον ανθρώπινο παράγοντα (8).

Τελικά, ωστόσο, οι σχετικές διαπιστώσεις ήταν η έλλειψη σημαντικών πολιτικών ή οικονομικών συμφερόντων των ΗΠΑ, καθώς και " η πεποίθηση, στο Γραφείο Αφρικανικών Υποθέσεων, ότι η αποφυγή της αποδοκιμασίας των Αφρικανικών Κρατών ήταν σημαντικότερη από τις ανθρώπινες ζωές και τα θέματα διεθνούς δικαίου στο Μπουρούντι" (9). Επρόκειτο για κάποιο μη-αξιοσημείωτο ή συγχωρούμενο λουτρό αίματος.

Τελικά, μια δικαιολογία για τον χειρισμό του θέματος των σφαγών αυτών έδωσε σ'ένα άρθρο του, στους New York Times (27 Οκτώβρη 1974), ο Thomas P.Melady, πρεσβευτής των ΗΠΑ στο Μπουρούντι. "Δεν υπάρχει αμφιβολία για το πόσο φρικτή ήταν η κατάσταση" παρατηρεί και προσθέτει τη δική του μαρτυρία για "καμιόνια που στέναζαν από το βάρος των πτωμάτων των Χούτου κι έφευγαν απ'την πόλη για τα σημεία ταφής τους". Επαινεί τις ΗΠΑ για τα εφόδια που έστειλαν "τις κρίσιμες δυο πρώτες εβδομάδες της τραγωδίας" και εκφράζει την κατανόηση του για εκείνους που πίστευαν ότι θα μπορούσαν να είχαν γίνει περισσότερα : "Η έντονη επιθυμία για τον τερματισμό μιας τέτοιας τραγωδίας είναι κατανοητή και αξιέπαινη", αλλά οι επικριτές που κατηγόρησαν την κυβέρνηση των ΗΠΑ ότι αγνόησε την τραγωδία του Μπουρούντι κάνουν λάθος. Ο ρόλος των ΗΠΑ ως παγκόσμιου χωροφύλακα "έχει ξεφτίσει" και δεν θα ήταν, τώρα, σωστό για τις ΗΠΑ να "αναμιχθούν στις υποθέσεις μικρών κρατών" π.χ. "μποϋκοτάροντας το εμπόριο". Θα είναι καλύτερα "να εστιάσουμε τις προσπάθειές μας στην εξεύρεση μακροπρόθεσμων λύσεων και μέσω της εκπαίδευσης ν'αναζητήσουμε τρόπους που θα βοηθήσουν όλους τους λαούς των αναπτυσσομένων χωρών και θα μειώσουν την πιθανότητα κάποιας ενδεχόμενης γενοκτονίας... τραγωδία του Μπουρούντι αποτελεί ένα καλό παράδειγμα των περιορισμών της ισχύος των Ηνωμένων Πολιτειών". Αναφέρει, ιδιαίτερα, την τεράστια σημασία, για τα ανθρώπινα δικαιώματα, της ανάπτυξης και υποστήριξης θεσμών "που θα προστατεύουν τα δικαιώματα όλων των ανδρών και γυναικών", αναφερόμενος, ίσως, στη συμβολή μας παρόμοιες θεσμικές αναπτύξεις στη Χιλή, κατά τη διάρκεια του περασμένου χρόνου.

(Σημ. του Α.: Στις 11 Σεπτέμβρη 1971, οι ΗΠΑ βοηθούσαν τον Pinochet να καταλάβει πραξικοπηματικά την εξουσία, να δολοφονήσει χιλιάδες ανθρώπους και να αναπτύξει θεσμούς για την... προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Χιλή !).

Τη στιγμή που οι ενέργειες των ΗΠΑ στο Μπουρούντι αξίζουν κάθε έπαινο, συνεχίζει ο Melady, άλλοι παρέλειψαν να κάνουν το καθήκον τους• συγκεκριμμένα, τα Ηνωμένα Εθνη και ο Οργανισμός Αφρικανικής Ενότητας, που με την αδράνειά τους "άφησαν τους εαυτούς τους ευάλωτους στη σοβαρή κατηγορία ότι είναι επιλεκτικοί στην εκδήλωση των ευαισθησιών τους για τα ανθρώπινα δικαιώματα". Αλλά "Κατά τη γνώμη μου, στην υπόθεση του Μπουρούντι, οι ΗΠΑ έπαιξαν σωστά το ρόλο μιας υπεύθυνης μεγάλης δύναμης", με την αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας και τις "προσπάθειες για τερματισμό των σκοτωμών" (που δυστυχώς δεν στέφθηκαν με επιτυχία, αφού οι άλλοι παρέλειψαν να δράσουν με παρόμοια ευαισθησία, ανθρωπιά και αίσθημα δικαίου)• "Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να ακολουθήσει μια μεγάλη δύναμη σαν τις ΗΠΑ, σ'έναν κόσμο όπου πολλές κυβερνήσεις ασκούν καταπιεστική δραστηριότητα".

Μπορείτε να είστε σίγουροι, ότι αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές περί μη-επέμβασης δεν είναι εκείνες που ακολουθούν οι ΗΠΑ σε άλλα σημεία του κόσμου. Ενα είδος "άμεσης δράσης", που ο παραπάνω ανθρωπιστής θεωρεί ακατάλληλο, το μποϋκοτάζ, χρησιμοποιείται ευρύτατα από τις Ηνωμενες Πολιτείες (αν και,συνήθως, για εγκλήματα κατά της περιουσίας)• και οι Ηνωμενες Πολιτείες δεν έχουν διστάσει να υψώσουν στεντώρια φωνή διαμαρτυρίας όταν κάποιες πραγματι-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

κές ή δήθεν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων λαμβάνουν χώρα σε εχθρικό έδαφος. Είναι, επίσης, γνωστό ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες επεμβαίνουν, αναλόγως των περιστάσεων, για να επιβάλουν ή να προστατεύσουν κυβερνήσεις, που,μέχρι στιγμής, δεν έχουν δείξει καμμιά προθυμία "να τεθούν επικεφαλής του αγώνα ενάντια στην απανθρωπιά του ανθρώπου προς τον άνθρωπο".

Οι προσπάθειες του πρεσβευτή "να επανεκτιμήσει...πώς είναι δυνατόν στον σημερινό κόσμο, που ειναι τόσο ευαίσθητος σ'ό,τι αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, να έχει εξοντωθεί ένας τόσο μεγάλος αριθμός ανθρώπων (ο ίδιος τους εκτιμά σε 90 - 250 χιλιάδες), χωρίς καμμιά χώρα ή οργανισμός να προσπαθήσει να σταματήσει αυτήν τη μαζική δολοφονία", καταφέρνουν έτσι να μην απαντούν σε κανένα σοβαρό ερώτημα. Ιδωμένες αόριστα, οι συστάσεις του Πρεσβευτή Melady θα μπορούσαν ν'αποτελέσουν αντικείμενο κάποιου προβληματισμού. Τοποθετημένες μέσα στο ιστορικό τους πλαίσιο, αποκαλύπτουν έναν εκπληκτικό βαθμό κυνισμού ή αυτοπαραμυθιάσματος.

Σημειώσεις του Chomsky :

(1) Παρμένο από το Passing By, σ.6

(2) Στις 14/7/1973, οι New York Times ξανάφεραν το θέμα στη δημοσιότητα μ'ένα πρωτοσέλιδο άρθρο του Charles Mohr, τιτλοφορούμενο "Οι εξόριστοι κρατούν ζωντανή τη φωτιά του πολέμου στο Μπουρούντι" (Exiles Keeping Strife In Burundi Alive). Οπως υποδηλώνει ο τίτλος του, το άρθρο αρχίζει με, κι επικεντρώνει την προσοχή του στις, ανατρεπτικές δραστηριότητες "αγωνιστών προσφύγων Χούτου", οι οποίοι τάχα προσπαθούν να ανατρέψουν την "κατ'εξοχήν Τούτσι, κυβέρνηση". Ενας "μείζων παράγων" στην τραγωδία του Μπουρούντι "είναι οι φανατικά μαχητικοί εξόριστοι σπουδαστές Χούτου", οι οποίοι έχουν ταράξει την "σχετικη ηρεμία" που επικράτησε "τις τελευταίες μέρες μετά απο το ξέσπασμα σοβαρών επεισοδίων (sic) στα μεσα του Μάη, στα οποία, λέγεται ότι σφαγιάσθηκαν πολλοί Χούτου". Παρακατω, το άρθρο του Mohr, αναφέρεται πιο λεπτομερειακά στον αριθμό των σκοτωμένων Χούτου, αλλά βρισκει ότι το θέμα αυτό δεν οδηγεί πουθενά (σκοτώθηκαν και Τούτσι) και ξαναγυρίζει στην ενοχλητική συμπεριφορά των Χούτου φοιτητών και εξορίστων. Σύμφωνα με τη μελέτη του ιδρύματος Carnegie, η ίδια η κυβέρνηση του Μπουρούντι παραδέχθηκε ότι οι νεκροί ηταν 80.000 ενώ "το State Department είχε έγκυρες πληροφορίες ότι ο αριθμός των νεκρών στο Μπουρούντι ήταν κατά 2 - 3 φορές μεγαλύτερος". (Passing By, σ.22).

(3) Βλέπε τα πρακτικά της 23/6/19 που αφορούν τον διορισμό του Robe L.Yost, στο Passing By, σ.5-37.

(4) όμοια, σ.27.
(5) όμοια, σ.13-17.
(6) όμοια, σ.17-19,41-33.
(7) όμοια, σ.24.
(8) όμοια, σ.26.

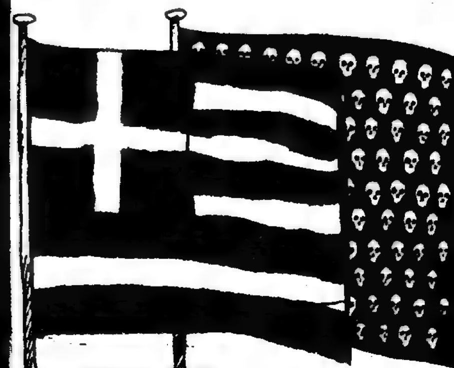
Λύσεις σταυρολέξου Νο.18 (τεύχος 89)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Φ	Ο	Ι	Τ	Η	Τ	Ι	Κ	Ο	■
2	Α	■	Α	Α	■	■	Ν	Α	Τ	Ο
3	Σ	■	Τ	Σ	Ι	Ρ	Ω	Ν	Η	Σ
4	Ι	Ο	Ρ	Π	Α	Κ	■	Ο	■	Τ
5	Σ	■	Ο	Α	Σ	■	Θ	■	Σ	Ι
6	Μ	Α	Σ	Τ	Ο	Ρ	Α	Κ	Η	Σ
7	Ο	Σ	■	Α	■	Ε	■	Η	Μ	■
8	Σ	Τ	Ο	■	Ε	■	Ρ	■	Ρ	Ε
9	■	Ε	Σ	Α	Τ	Ζ	Η	Δ	Ε	Σ
10	Μ	Π	Ο	Υ	Κ	Λ	Α	Κ	Ο	Σ

Φωτιά κατάστρεψε, ολοσχερώς, το Venus, το μαγαζί του Φραγκίσκου Παπαγεωργίου, όπου εκτός από σεξουαλικά όργια με κότες, συνέβαιναν κι άλλα όργια με... Μεγαλέξαντρους !

Οι "κακές γλώσσες", πάντως, λένε ότι τη φωτιά την έβαλε, μάλλον, ο ίδιος ο υπαρχηγός της Εθνικής Σταυροφορίας, επειδή, τώρα τελευταία, το μαγαζί δεν πήγαινε καθόλου καλά...

ΤΟ "ΕΘΝΟΣ" ΚΑΙ Η "ΚΟΙΝΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ" ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΜΥΘΟΣ

ΟΛΑ ΤΑ "ΕΘΝΗ" ΕΙΝΑΙ ΜΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΠΑΣΤΑΡΔΕΜΑΤΑ ΔΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΙ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΥΤΑΠΑΤΗ

ΕΠΕΙΓΟΝ

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΔΙ-ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ (ΣΜΟΤ)
ΤΗΣ ΛΕΥΚΟΡΡΩΣΙΑΣ
ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΠΕΝΤΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ
ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

1. Η διεύθυνση του εργοστασίου "ΖΕΝΙΘ", στην Βιλέϊκα (60 χλμ. βορειοδυτικά της πρωτεύουσας, Μινσκ), σέρνει 14 εργάτες στα δικαστήρια, λόγω της συμμετοχής τους στη γενική απεργία της 12-14 Γενάρη 1994. Οι απεργοί ζητούσαν : α) την άμεση παραίτηση της κυβέρνησης Ρέμπιτς, β) τη διάλυση του ανωτάτου σοβιέτ (κοινοβουλίου) και την προκήρυξη πρόωρων εκλογών και γ) τα σχηματισμό κυβέρνησης λαϊκής εμπιστοσύνης.

2. Ο Νικολάϊ Γκριντσίκ, πρόεδρος του Ελεύθερου Συνδικάτου του εργοστασίου "ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡ", απολύθηκε με απόφαση της διεύθυνσης. Είχε οργανώσει μια - καθ'όλα νόμιμη - ωριαία προειδοποιητική απεργία, ζητώντας από την επιχείρηση να τηρεί τους νόμους της λευκορρωσικής δημοκρατίας και είχε, επίσης, οργανώσει μαζική συγκέντρωση των μελών του Συνδικάτου, στις 12 Γενάρη 1994. Είχε, ακόμη, συμμετάσχει σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας, στις 15 Φλεβάρη 1994. Ο εισαγγελέας αρνήθηκε να λάβει υπ'όψη του τις πολυάριθμες διαμαρτυρίες των εργαζομένων του "ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡ" σχετικά με την απόλυση του συνδικαλιστή. Εκτός του Γκριντσίκ, η διεύθυνση έχει προβεί σε εκφοβιστικές ενέργειες σε βάρος κι άλλων αγωνιστών εργατών, όπως του Βλαντιμίρ Στρελιένκο, του Μιχαήλ Κολιέσεν και του Βλαντιμίρ Ντιμίτροβιτς.

3. Στο εργοστάσιο "ΝΤΖΕΡΖΙΝΣΚΥ" του βιομηχανικού συγκροτήματος "ΙΝΤΕΓΚΡΑΛ", στο Μινσκ, ο Ίγκορ Αζάρκο, πρόεδρος του Ελεύθερου Συνδικάτου του εργοστασίου και μέλος του Συμβουλίου Αντιπροσώπων του ΣΜΟΤ της Λευκορωσσίας, τιμωρήθηκε με μεγάλο πρόστιμο επειδή οργάνωσε συνέλευση των μελών του συνδικάτου στο χώρο δουλειάς (όπου συμμετείχαν 400 περίπου εργαζόμενοι) κι επειδή διένειμε προκηρύξεις, την εφημερίδα "ΒΑΣΤΑ !", καθώς και το σχέδιο του ΣΜΟΤ για μια συλλογική σύμβαση εργασίας. Ακόμη, η διεύθυνση του εργοστασίου έχει εξαπολύσει πραγματική εκστρατεία τρομοκράτησης κι άλλων εργαζομένων - μελών του Ελευθέρου Συνδικάτου και, συγκεκριμμένα, έχει βάλει "στο στόχαστρο" τους Σεργκέι Σκαμέϋκο, Βλαντιμίρ Χοχλώφ και Νικολάϊ Καζάκιεβιτς.
Ο κύριος λόγος αυτής της πολιτικής τρομοκράτησης των εργαζομένων, στο συγκρότημα "ΙΝΤΕΓΚΡΑΛ", οφείλεται στα σχέδια της διεύθυνσης να προχωρήσει στη σύσταση κοινοπραξίας με κάποιες γερμανικές εταιρίες, κύρια με την BOSCH - SIEMENS. Οι εκπρόσωποι του δυτικοευρωπαϊκού κεφαλαίου έχουν θέσει στη διεύθυνση του "ΙΝΤΕΓΚΡΑΛ" μια σειρά από όρους, οι οποίοι θα πρέπει να εκπληρωθούν πριν την οριστική συμφωνία. Ενας από τους όρους αυτούς προβλέπει ότι το συγκρότημα θα πρέπει να έχει απαλλαγεί από τα εργατικά συνδικάτα μέχρι τη στιγμή που θ'αρχίσει να λειτουργεί η κοινοπραξία. Φυσικά, κύριος στόχος αυτών των αντεργατικών συμφωνιών είναι τα Ελεύθερα Συνδικάτα - με πρώτο το ΣΜΟΤ, μια εργατική οργάνωση που παλεύει με συνέπεια και πείσμα για ανθρωπινους μισθούς.

4. Στο βιομηχανικό συγκρότημα "ΜΠΕΛΒΑΡ" του Μινσκ, ο εργάτης Βαλεντίν Βάγεφ συνελήφθη, στις 28 Φλεβάρη 1994, από την αστυνομία που τον ανέκρινε σχετικά με την ενεργή συμμετοχή του στην ίδρυση απεργιακής επιτροπής και στην διανομή των προκηρύξεων αυτής της επιτροπής, καθώς και της εφημερίδας του ΣΜΟΤ, "ΒΑΣΤΑ !".

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Ακόμη, η διεύθυνση του "ΜΠΕΛΒΑΡ" κατάφερε, μετά από προσπάθειες 8 ολόκληρων χρόνων, να απολύσει τον εργάτη Ανατόλι Ματβεγένκο, πρόεδρο του Ελεύθερου Συνδικάτου του εργοστασίου και συντονιστή του СМОТ Λευκορωσσίας. Ο καινούργιος γενικός διευθυντής του συγκροτήματος, Νικολάϊ Γερόχωφ, συνεχίζει την εκστρατεία τρομοκράτησης των εργαζομένων που αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους. Ο Ανατόλι Ματβεγένκο απολύθηκε, επειδή, σαν εκπρόσωπος του Συνδικάτου, συμμετείχε σε συγκέντρωση και πορεία διαμαρτυρίας, στο Μινσκ στις 15 Φλεβάρη 1994, καθώς επίσης και επειδή διοργάνωσε, το Δεκέμβρη του 1993 και το Γενάρη του 1994, απεργίες μ'αίτημα την αύξηση των μισθών. Οι εργαζόμενοι του "ΜΠΕΛΒΑΡ" έχουν υπογράψει αίτηση για την ακύρωση της απόλυσης του Ματβεγένκο.

5. Ο εισαγγελέας της πόλης Μογκιλιώφ (170 χλμ. ανατολικά του Μινσκ) άσκησε δίωξη εναντίον δυο εργατών που κατηγορούνται ότι οργάνωσαν συνελεύσεις και διαδηλώσεις, το Γενάρη - Φλεβάρη του 1994. Οι κατηγορούμενοι είναι ο πρόεδρος της τοπικής Εργατικής Επιτροπής, Βλαντιμίρ Σαράπωφ, και ένας αγωνιστής του Ελευθέρου Συνδικάτου της Λευκορωσσίας, ο Σεργκέϊ Ομποντόφσκυ.

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΛΕΥΚΟΡΩΣΣΙΑΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΑΣ !

Στείλτε τις διαμαρτυρίες σας
στις ακόλουθες διευθύνσεις :

RESPUBLICA BELARUS
220049 MINSK
ul.Internatsionalnaya 22
Public Prosecutor, Vasily Shalodonov.
tel. 007-0172-264166

RESPUBLICA BELARUS
220600 MINSK
pl.Kazintsa
NPO "INTEGRAL"
General Director, Viktor Yemelyanov.
fax 007-0172-787980

RESPUBLICA BELARUS
220600 MINSK
pr.F.Skaryny 50
PNO "BELWAR"
General Director, Nikolai Yerokhov.
fax 007-0172-310689

Στείλτε αντίγραφα της διαμαρτυρίας σας στη διεύθυνση

RESPUBLICA BELARUS
220049 MINSK
pr.Rokossovskogo 12-1-550
Anatoly Matveyenko.
tel/fax : 007-0172-481781

Την παραπάνω έκκληση προσυπογράφουν οι Freie Arbeiter Union (FAU-IAA), Workers Solidarity Alliance (WSA-AIT) και Anarchist Black Cross International.

Α Π Ο Κ Λ Ε Ι Σ Τ Ι Κ Ο

Σ Ω Μ Α Ε Λ Λ Η Ν Ω Ν Α Λ Κ Ι Μ Ω Ν
μέρος 2ο : Οι πρώτες μεταχουντικές συνεδριάσεις και τα πρώτα ενδο-φασιστικά... μαχαιρώματα.

Οπως είχαμε υποσχεθεί στο προηγούμενο τεύχος, συνεχίζουμε την δημοσίευση εγγράφων από το αρχείο του Σώματος Ελλήνων Αλκίμων.

Σχόλια δεν θα κάνουμε ούτε σ'αυτό το τεύχος (εκτός από τη σχετική νύξη στην επικεφαλίδα αυτής της σελίδας).

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΛΚΙΜΩΝ

1924

ΓΕΝΙΚΟΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ.................................. ΤΗΛ..............................

Ἀριθ. Πρωτ.......................... Ἐν Ἀθήναις τῇ.......................................196......

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Πρακτικόν συνεδριάσεως Δ.Σ/Σ.Ε.Α.
τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1967

Δυνάμει διαταγῆς τῆς Γενικῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Ἀττικῆς καί Νήσων ἀριθ. ἐγγράφου Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ Ἀριθ. Φ.180.4/464/464089. Β.Σ.Τ. 902 τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1967 (ὑπογραφή Νικ Μπρούμας Ταξίαρχος Δ/τής) Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Παναγιώτη Νέστορα ἐπί τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 108. Παρόντες: Κωνσταντῖνος Χατζηγεωργίου, Παναγιώτης Νέστορας, Παπούλιας Κων/νος Γεώργιος Γιαννακόπουλος, παρίσταται ἐπίσης καί ὁ ἀναπληρωματικός κ. Ἀπόστ. Μπουλουγουρᾶς καί ὁ Προεδρεύων κ. Εὐάγγελος Στίης ἀντιπρόεδρος. Ὁ κ. Πρόεδρος λαβών τόν λόγον προτείνει ὅπως λόγῳ τῶν ἐκνόμων τούτων ἐνεργειῶν τοῦ περιφερειακοῦ Ἀρχηγοῦ Νικολάου Παπαστυλοπούλου ὁ ὁποῖος προέβη εἰς διαφόρους ἐκνόμους καί ἀντιπειθαρχικάς παραβάσεις κατά παράβασιν τῆς πειθαρχίας καί τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Σώματος καί ἔκαμεν ἀντιποίησιν τῆς Ἀρχῆς καί παρέβη τά δικαιώματά του ἀντιποιηθείς τόν Γενικόν Ἀρχηγόν ἀλληλογραφήσεως μετά διαφόρων Στρατιωτικῶν καί ἄλλων Ἀρχῶν ἐνῷ οὐδέν εἶχεν

πρός τοῦτο δικαίωμα καί ἁρμοδιότητα ὑποπεσών εἰς βαρύτατα πειθαρχικά παρα πτώματα κατά παράβασιν τῆς 'Αλκιμικῆς'Ιεραρχίας, προτείνει ὅπως οὗτος ἀπο βληθῇ ὁριστικῶς καί ἀμετακλήτως ἀφοῦ προηγουμένως τοῦ γίνη ἡ σχετικήν κα-θαίρεσις ἀπό τοῦ βαθμοῦ τοῦ περιφερειακοῦ 'Αρχηγοῦ.

'Απόφασις. Τό Διοικητικόν συμβούλιον ὁμοφώνως ἀποφασίζει νά γίνῃ ὑπό τοῦ γενικοῦ γραμματέως κλῆσις εἰς ἀπολογίαν καθ'ὅσον οὗτος προσέβαλεν ἀνεπα-νορθώτως τήν ἀξιοπρέπειαν καί τό γόητρον τοῦ σώματος τῶν 'Αλκίμων καί τῶν ἀποτελούντων τό Διοικητικόν συμβούλιον καίπροέβη εἰς ἐνεργείας ἐκνόμους π προσβαλούσας τό σῶμα ἐπωφεληθείς τοῦ ὅτι τό Διοικητικόν συμβούλιον δέν συ νήρχετο λόγῳ τῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ ἀναγκ. Νόμου Δ.Ξ.Θ. ἐνήργησεν ἀλληλογρα φίαν μετά τῶν Στρατιωτικῶν 'Αρχῶν καί ἄλλων Δημ. 'Υπηρεσιῶν ἀντί τοῦ Διοικ Συμβουλίου νά κοινοποιηθῇ ἡ κλῆσις πρός ἀπολογίαν δι'α Δικαστικ. κλητῆρος ἀναγράφοντες εἰς τό ἐπιδοτήριον ὁλόκληρον τήν κλῆσιν πρός ἀπολογίαν διά τῆς ὁποίας καλεῖται νά ἀπολογηθῇ μέ τό ἐρώτημα τῆς ὁριστικῆς ἐκ τῶν τάξε-

./.

-2-

ων τῶν στελεχῶν ἀποπομπῆς, καί ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν διαγραφῆς του.-
Εἰς περίπτωσιν δέ καθ'ἣν δέν ἀπολογηθῇ ἐγγράφως ἐντός 48 ὡρῶν ἀπό τῆς κοι-νοποιήσεως τῆς κλήσεως νά ἀποπεμφθῇ οὗτος ἄνευ ἄλλης ἐνεργείας.
Διά τήν δαπάνην τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως παρά τοῦ δικαστ. Κλητῆρος κατέβαλαν οἱ Νέστορας, Χατζηγεωργίου καί Παπούλιας ἀνά δρχ. 20 καί ὁ Στάης δρχ. 40.

'Αποφασίζεται ἡ ἀποστολή ἐγγράφου πρός τόν κ. Στρατιωτικόν Διοικητήν 'Αττι κῆς δι'οὗ νά εὐχαριστοῦμεν διά τήν ἐντολήν ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δι οικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Σώματος 'Αλκίμων. 'Επισης ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. Νέ στορας ὅπως παρουσιασθῇ εἰς τόν κ. Στρατιωτικόν Διοικητήν καίτοῦ ἐκθέσῃ τήν σημερινήν κατάστασιν τοῦ Σώματος.
Μή ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις καί ὁρίζεται τό προσεχές συμβούλιον διά τήν Δευτεραν 30 'Οκτωβρίου 1967 εἰς τό ἴδιον γραφεῖον καί προσκαλεῖται ὁ κ. Νέστορας ὅπως ειδοποιήση σχετικῶς τούς ἀπουσιάζοντας κατά τήν σημερινήν συνεδρίασιν.-

'Ο Πρόεδρος 'Ο Γεν. Γραμματεύς

'Ακριβές ἀντίγραφον ἐκ
βιβλίου Πρακτικῶν.

18 ολόκληρα χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από τη μέρα που ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ο Αλέκος Παναγούλης. Οι δολοφόνοι του παραμένουν άπιαστοι... Κι οι βασανιστές του παραμένουν ατιμώρητοι...

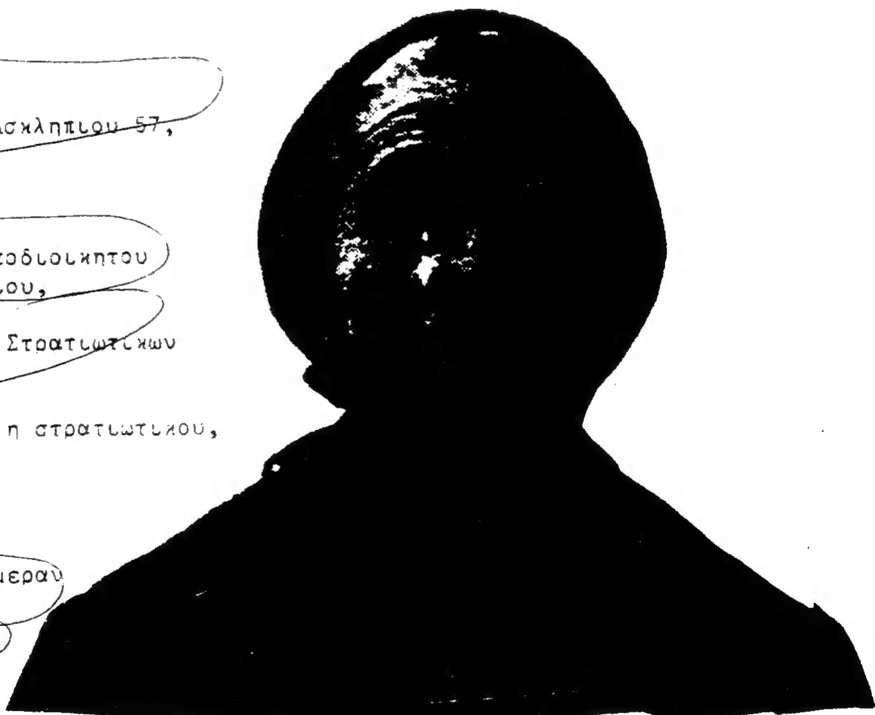
ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ

Το κείμενο της μήνυσης που είχε υποβάλει η μητέρα του το αναδημοσιεύουμε από το παράνομο δελτίο ΕΙΔΗΣΕΙΣ, του ΠΑΚ, τεύχος Μάη 1972.

Μερικες φορες παραλειπουμε να επισημανουμε πραξεις ηρωισμου και θαρρους ανθρωπων που δεν ειναι διεθνως γνωστοι. Μερικες φορες δεν μαθαινουμε τιποτα για τις πραξεις τους αυτες, ακριβως γιατι οι ανθρωποι αυτοι δεν ειναι γνωστοι. Ειμαστε σιγουροι, πως οταν ελευθερωθη η Ελλαδα θα μαθουμε για πολλες τετοιες πραξεις ηρωισμου που εγιναν κατω απο εξαιρετικα δυσκολες και αποτροπαιες συνθηκες.

Μια τετοια περιπτωση ειναι η περιπτωση μιας ΜΑΝΑΣ, της μανας του νεου που αποπειραθηκε να εκτελεση τον τυραννο Παπαδοπουλο, τον Αυγουστο του 1968. Λεγεται -- ΑΘΗΝΑ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ. Εχει αγωνισθη και συνεχιζει να αγωνιζεται ολα αυτα τα χρονια, καθε στιγμη. Προσπαθησε να δη την Αμαλια Φλεμιγκ οταν η Φλεμιγκ κρατειο στην ΕΣΑ για να την ευχαριστηση για την προσπαθεια της να σωση τον γυιο της, παρ' ολο που δεν την γνωριζε. Προσπαθησε να παη στη δικη της Φλεμιγκ, να σταθη διπλα της, αλλα η ασφαλεια την περιωρισε στο σπιτι της οσο διαρκουσε αυτη η δικη.

Τωρα προκαλεσε την χουντα υποβαλοντας μηνυση στον Εισαγγελεα εναντιον της διοικησης των φυλακων Μπογιατι. Χαιρετιζομε το θαρρος της και εκφραζομε το θαυμασμο μας και ζητουμε απο τους αναγνωστες μας να καταβαλουν καθε προσπαθεια ωστε να δοθη δημοσιοτητα στην βαρβαρη κακομεταχειρηση του ΑΛΕΚΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ που εξακολουθει καθημερινα. Να φροντισουν να δημοσιευθουν τα στοιχεια αυτα στον τοπικο τυπο και να εξασκησουν καθε προσπαθεια και επιρροη για την απελευθερωση του ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ.

Ἀγανάκτησι, ἀγωνία, καρτερικότητα καὶ θάρρος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἑλλάδας καὶ τοῦ γυιοῦ της. Χαρακτηριστικὴ ἔκφρασι τῆς σημερινῆς ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ.

Μ Η Ν Υ Σ Ι Σ

της Αθηνας, Χηρας Β. Παναγουλη, Ασκληπιου 57, Γλυφαδα,

Κ Α Τ Α

1. Ταγματαρχη Αναστασοπουλου, Υποδιοικητου Στρατιωτικων Φυλακων Μπογιατιου,
2. Νικολαου Ζαχαρακη, Διοικητου Στρατιωτικων Φυλακων Μπογιατιου,
3. Οιουδηποτε υπευθυνου πολιτου η στρατιωτικου, αγνωστου εις εμε.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ:

Την 29ην Φεβρουαριου 1972, ημεραν κατα την οποιαν μοι επετρεπετο η επισκεψις, μετεβην εις τας Στρατιωτικας Φυλακας Μπογιατιου, εις ενα μικρον κτιριον παρακειμενον της κυριου περιοχης φυλακων, το οποιον ομοιαζει με ταφον (2μχ2μ), δια να επισκεφθω τον υιον μου Αλεξανδρον Παναγουλην, ο οποιος εκτιει την ποινην του.

Ο υιος μου μου ειπε - και ηδυναμην να το εξακριβωσω και

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

αφ' εαυτης - οτι ευρισκετο εις αξιοθρηνητον καταστασιν, οτι του ητο εξαιρετικως δυσκολον να ισταται δια να μου ομιλη μεσω του παχεος ελαιοχρωματισμενου συρματοπλεγματος το οποιον καλυπτει το μικρο - δεκα εκατοστων - ανοιγμα του κελλιου του. Τουτο οφειλετο εις κακομεταχειρισιν δια την οποιαν μου ωμιλησεν παρουσια του υπασπιστου Ανδρεα Βεζυρη, ενος Υπολοχαγου και εξ στρατιωτων, ολοι εκ των οποιων παρηκολουθουν την πληρη συνομιλιαν μετα του υιου μου μη δεικνυοντες οιανδηποτε αντιδρασιν και μη καταβαλοντες οιανδηποτε προσπαθειαν να αρνηθουν τα οσα ο υιος μου εξιστορουσε δια την ανευ προηγουμενου απανθρωπον μεταχειρισιν εις την οποιαν υπεβληθη, και η οποια εχει ως εξης:

Την 17ην Φεβρουαριου 1972, κατοπιν διαταγης του υποδιοικητου των φυλακων, του πρωτου ως ανω αναφερομενου εις την παρουσαν μηνυσιν, επτα ανδρες με πολιτικην περιβολην τον ηρπασαν και "του εφορεσαν ζουρλομανδυα", του τυπου τον οποιον χρησιμοποιουν δια τους παραφρονας οταν ευρισκονται εις καταστασιν επιθετικων κρισεων. Εχοντες κατ' αυτον τον τροπον ακινητοποιησει τον υιον μου, τον ερριψαν επι του δαπεδου και ηρχισαν να τον κτυπουν ανηλεως, παρακινουμενοι υπο του αρχηγου της ομαδος ο οποιος εδιδε διαταγας ευρισκομενος εν εξαλλω θυμω, και ελεγεν: "Βαρατε τον, κλωτσατε τον, καντε τον μπλε και μαυρο". Τον γρονθοκοπουσαν και τον ελακτιζαν ανηλεως εις ολον του το σωμα.

Κατα την διαρκειαν αυτου του κτηνωδους ξυλοδαρμου, ο οποιος εξηκολουθησε μεχρις οτου ο υιος μου απωλεσε πληρως τας αισθησεις του, υπολοχαγος της Στρατιωτικης Δικαιοσυνης που ητο παρων, παρεκινει τους στρατιωτας ως μανιακος, ενθαρρυνων αυτους να κτυπουν ετι περισσοτερον το θυμα των, και οταν οι στρατιωται διεκοπτον τον ξυλοδαρμον δια να αναπαυθουν, τους εφοβεριζε, δαγκανων τον μεγαλον του δακτυλον με οργην. Πολλακις και περαν των γρονθοκοπηματων και των λακτισματων, ηρπασαν τον υιον μου απο την κομην και με απεριγραπτον μανιαν εκτυπουν την κεφαλην του επι του τοιχου.

Το αποτελεσμα της βαρβαρου, απανθρωπου και κτηνωδους συμπεριφορας προς τον υιον μου, ο οποιος ητο τελειως αδυναμος και ανυπερασπιστος λογω της πληρους απομονωσεως εις την οποιαν τον κρατουν και της ακινησιας εις την οποιαν τον υπεβαλαν, ητο το σωμα του να καταστη μελανον και οπως μου ειπε ο ιδιος - και δεν εχω λογον να αμφισβητησω τα οσα λεγει - να τραυματισθουν ωρισμεναι πλευραι του καθως και η κεφαλη του. Συνεπεια, να ειναι ημιλυποθυμος επι τρεις ημερας. Κατοπιν ολων αυτων, τον επεσκεφθη στρατιωτικος ιατρος και διεπιστωσε τα επικινδυνα και βαρεα τραυματα του και ενα δεκαπενθημερον αργοτερον, ο υιος μου μου λεγει οτι υποφερει απο τραγικους πονους και φοβαται δια την ζωην του.

ΚΥΡΙΕ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ,

Παρ' ολον οτι ηδη αρκετος χρονος εχει παρελθει, τα ιχνη της αποτροπαιου κακομεταχειρισεως ειναι ακομη οφθαλμοφανη και ειναι απαραιτητον να υποβληθη εις εξετασιν υπο ιατροδικαστου, δια να καταστη δυνατη η απαραιτητος θεραπεια και ταυτοχρονως να δυνηθητε να ενεργησητε εναντιον ολων των υπευθυνων,

Επειδη οι ως ανω αναφερομεναι πραξεις συνιστουν το εγκλημα προκλησεως σοβαρας και επικινδυνου σωματικης βλαβης και εμπιπτουν εις τας διαταξεις του Ποινικου Δικαιου, τιμωρουμεναι υπο του Ποινικου Κωδικος και εναντιον των οποιων ο Εισαγγελευς ειναι υποχρεωμενος να ενεργηση αυτεπαγγελτως,

Δι' ολους τους ανωτερω αναφερομενους λογους υποβαλω την παρουσα μηνυσιν εναντιον των ως ανω αναφερομενων καθως και εναντιον ολων των υπευθυνων δια τας ως ανω πραξεις,

Και ζητω την διωξιν των συμφωνως προς τας διαταξεις του Ποινικου Κωδικος καθως και την τιμωριαν των.

Προτεινω ως μαρτυρας:

1. Πλωταρχην ε.α. Χρηστον Καγγελαρην, Κορθιου 2, Αθηναι.

2. Αναστασιαν Μελα, Ασκληπιου 57, Γλυφαδα Αττικης.

Η ΜΗΝΥΟΥΣΑ

ΑΘΗΝΑ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ